

MAGYAR BARÁT.

TARTALOM:

SCHROTTY PÁL, O. F. M., tartományfőnök: Pax et Bonum! — SZENT BONAVENTÚRA: Az Élet Fája. SZEDŐ DÉNES, O. F. M. fordítása. — RADVÁNSZKY JÓZSEF: Jézus szent neve. — DAM INCE, O. F. M.: Mit akar a Magyar Barát? — ERVIN GÁBOR DR.: Magyar Barát. — TATRAI GYULA, O. F. M.: A pécsi ferencesek betlehemje. — ROZNIK RAJNER, O. F. M.: Krisztus közelében. — BANDI TIBOR: Az építő rendiek. — DR. MONOSTORY ELEKNE: Beszédese képek. — KÖNIG KELEMEN, O. F. M.: Vármegyék határozata a káromkodás ellen 1667-ben. — FUZER JULIÁN, O. F. M.: Szent Ferenc szabadsága. — Ferences szemmel. — Rendi élet. — Lelki posta. — Új könyvek. — Üzentünk.

«MAGYAR BARÁT»

előfizetési ára egész évre 3'60 P., félévre 1'80 P., egyes szám ára 30 fillér.

Csekkszám : 51.581.

Kéziratokat nem őrzünk meg s csak portó mellékelése esetében küldünk vissza.

Levelekre csak válaszbélyeg ellenében válaszolunk.

Szerkesztőség és kiadóhivatal : Gyöngyös, Ferencesek.

Postafiók 103.

Telefon : 179.

-
- A "MAGYAR BARÁT"** a hétszázéves ferences gondolat szolgálatában áll! A krisztusi evangéliumnak Szent Ferenc mutatta megvalósításán fáradozik.
- A „MAGYAR BARÁT”** a lelki élet ferences stílusára tanít. Elve a szeretet. főerénye a lemondás. a szent szegénység, áldása a béke!
- A „MAGYAR BARÁT”** a népi gondolat apostola. Barátja a népek, ápolója népünk vallásos életének és szokásainak.
- A „MAGYAR BARÁT”** Szent Ferenc Világi (III.) Rendjének hivatalos lapja. A ferences szellem iskolája, a harmadikrendi eszme és szabályzat értelmezője.
-

A Ferences Missziók Országos Ügyvivősége bizakodó lélekkel új Missziós Könyvsorozatot indított meg. Eddig négy kötet hagyta el a nyomdát.

1. kötet. KINAI NŐ. (A bölcsőtől a sírig.)

2. kötet. KOLIBRIK, PAPAGÁLYOK, VAMPIROK. (Személyes élmények a hit hirdetőik életéből.)

3. kötet. ASAKÓ. (Japán kisleány igazi, megrendítő története a jelenből.)

4. kötet. KUI LAN. (Keleti asszonyors, amelynek vigasztalan mostohaságába csak a keresztény hit visz fényt és boldogságot.)

Szeretettel kérjük minden egyes olvasónkat, de különösen az egyes iskolák vezetőit, a Ferences Missziósövetség terjesztőit, írják meg minél előbb, hány darabot igényelnek minden egyes kötetből. Egyes kötet ára 30 fillér. Terjesztőknek 10% kedvezmény.

Legszebb ájtatosságainkat gyűjtik egybe

KULTUSZFÜZETEINK !

Lurdi ájtatosság

Fájdalmas Szűzanya tisztelete

Páduai Szent Antal tisztelete

Assiszi Szent Ferenc tisztelete

Kis Szent Teréz tisztelete

Szállást keres a Szent Család

Bolt. ára 24 f, a Magyar Barát

kiadóhivatalában (Gyöngyös

Postafiók 103) 20 fillér.

Imádkozd, terjeszd !

Légy népünk vallásosságának apostola!

MAGYAR BARÁT

FERENCES KÖZLÖNY

XXII. évfolyam. 1. szám. 1942. január 15.
Megjelenik minden hó 15-én.

Felolvasó kiadó és szerkesztő:
P. dr. Dám Ince, O. F. M.

PAX ET BONUM!

IRTA: P. SCHROTTY PÁL, O. F. M., TARTOMÁNYFŐNÖK.

Békét és minden Jót kíván az új év küszöbén hűséges olvasótáborának, nemzetünk minden fiának és lányának, de-
rütlátó lélekkel és erős szívvel a MAGYAR BARÁT. Mint
annyiszor hétszázéves multunk folyamán, mióta a Gondvise-
lés akaratából segítenik társaként forgalmas életének út-
ján elkísérhettük ezt a Nemzetet, viharos korunkban is,
lelki és gazdasági földrengések idejében, a halál és bizonyta-
lanság napjaiban, mikor a világ egyik része harctér, a másik
temető, és a népek igazi egyetlen zenéje a félrevert harangok
kongása, — ott kíván állni mellette annak a türelmes és
nyájas szeretetnek szent erejében, mely nem cselekszik ros-
szat, nem nagyraavágyó, nem keresi a magát, nem gerjed
haragra, nem örvend a gonoszságnak, de együtt örvend az
igazsággal; mely mindent eltűr, mindent elhisz, mindent rem-
mel, mindent elvisel. Úgy, mint őse, a MAGYAR BARÁT
tette.

Élni kíván a Nemzet nyelvében, szavában és tanításá-
ban, hogy soha meg ne fogyatkozzék benne Isten szintiszta
igazsága, mely a népek és országok alapja; élni azokban a ke-
zekben, amelyek kormányozzák, hogy
sziklába ne ütközzek a hajó és el
ne merüljön; élni a szívekben,
hogy megszentelő erejüket az isteni
Szív örök kegyelmi forrásából kap-
ják; élni a közös imákban, hogy
mindig Krisztus nevének segítségül-
hívásával szálljanak fel az egbe;
élni minden áldozatában, hogy ál-
dozatul adja magát annak a Szív-
nek, mely a kereszten érte vérzett;
élni a Nemzet minden igaz fiának
lelkében, hogy tanítsa őket szüntel-
lenül a földi élet boldogulásához és
az örök élet kegyelméhez vezető útra.
Azt akarja a MAGYAR BA-

RÁT, hogy ebben a Nemzetben Krisztus legyen a fő; általa
gyarapodjék minden „tag” és tökéletesítse magát a szeretet-
ben. A cselekvő, az építő, a megbocsájító szeretetben!

Isten, Krisztus, Egyház a MAGYAR BARÁT első és utol-
só szava Népünkhöz, hogy ne érvényesülhessen ellentmondás,
ne legyen helye az ellenvéleménynek, ne legyen szakadás,
hanem csak egy igazság, csak egy élet, csak egy szeretet dia-
dalmaskodjék benne, mely Nemzetünket szoros egységbe, ál-
talanos, nagy, boldog és hatalmas Közösségbe összeforrassa!

Ennek a magasztos célnak megvalósítása érdekében min-
den erejét fogja mozgósítani és a süzdelembe belevetni a
MAGYAR BARÁT az új évben és életének minden napján!

És itt elsősorban az Egyesület Magyar Harmadik-
rendben, Szent Ferenc Világi Rendjében rejülő csodálatos,
nemzet-lesztő erőre gondolok. Nagy feladatok várnak reá.
Vezetőre és munkásaira egyaránt. Őseink éppen e hatal-
mas fegyverrel nyertek csatákat nem egyszer a századok
folyamán. A MAGYAR BARÁT bízik. A MAGYAR BA-
RÁT dolgozik alkalmazkodva a viszonyokhoz, ferences
igénytelenséggel, leleményességgel,
áldozatos kitartással, egy jobb jövőbe
vetett erős reménnyel. Járni-kelni
fog szüntelenül, építeni, tanítani, vi-
gasztalni, szenvedni a néppel, küz-
deni a néppel, és hő, imádságos lé-
lekkel elmondani mindennap: Add.
Uram, hogy kiragadjam a gonosz
kezeből és alávessem Neked a ter-
mészet és szellem minden erejét, a
villamos erőt, a vizek zuhogó ere-
jét, a gépeket és a repülőket, a rá-
diót; a munkát és műhelyt, tőkét és
dolgozók seregét: hogy meghódítsam
és megtartsam NEKED az egész vi-
lágot a Te legnagyobb dicsőségedre!

SZENT BONAVENTÚRA:

Az Élet Fája

*Ó, üdvnek fája, szent Kereszt,
éle vízzel szegelyes,
virágod bútoros-jusceres,
gyumolcsod ízes-edes:*

Jezus, Istennek Egyfia,
Jezus, kit kép igere,
Jezus, egék írisz harmata,
Jezus, Mária vere.

Jezus, ösöktől hirdetett,
Jezus, kilep a lenyere.

Jézus, törvény alá vetett,
Jézus, Mária vere.

Jézus a keresztvíz alatt,
Jézus, a megkísértett,
Jézus, csodára, jelle nagy,
Jezus orcája lenyere.

Jézus, lelkek hű pásztora,
Jezus, ki könnyben ázott,
Jézus, szívek Királyura,
Jezus: szentelt Kalácsod.

Jézus, elárult Szeretet,
Jezus viv, elgyótorve,
Jézus, tömegtől korított,
Jezus bűnösbe verve.

Jézus, nemismert ismerős,
Jezus, elrejtett orca,
Jezus a helytartó előtt,
Jezus: halál a sorsa.

Jézus, világtól megvetett,
Jezus, keresztre fűzött,
Jezus, látrok köze vetett,
Jezus, épít ki izlett.

Jézus holtán nap sápadoz,
Jezus, vaslandzsa járt,
Jezus, kirjában csatások,
Jezus, sirjában árva.

Jézus, meghalva aki győz,
Jezus, serkenve boldog,
Jezus, kit fénye megezőz,
Jezus bír minden dolgot.

Jézus vezérli csapatát,
Jezus, a mennybe-szállott,
Jezus a Lelkét hagyta rád,
Jezus a bűnbocsánat.

Jézus, hű tanú, aki vall,
Jezus számadni szólít,
Jezus, kivivott diadal,
Jezus, szép felvonóhíd.

Jezus Király, menny Hercege,
Jezus, het pecset könyve,
Jezus, tenyesség tengere,
Jezus, udvunk özonje.

*Ily jókkal táplált, szent Kereszt,
vuagosítsd meg elménk,
szabj utat jarnunk, egyenest,
törd meg a Rossznak tervét.*

*Küldd ránk villámlo lelkeket,
lehelj belénk szent vággyat,
és minden jambor hivedet
bekessegedbe zárjad.*

Latinból: P. Szedő Dénes, O. F. M.

JÉZUS SZENT NEVE

Radvánszky József

19 század óta ragyog egy név a világtörténelem egén, mely név mellett úgy nyomósulnak el a többi nagy nevek, mint a csillagok a Nap fényében. 19 század óta az emberiség nem foglalkozik massal, mint e névvel, nem keres más, mint e nagy nevet. S e név JÉZUS drága szent neve.

„A magyarok, e névnek köszönhetjük ezereves múltunkat; e név országunk épült fel kilencszázados hitünk; e szent név fénye omlatta el a pogányság sötétjét és magyár hazában. E szent név erősítette osztonk a tatár- és törökidőszak korában; e szent névben tanácskoztak osztonk törvényhozói a béke napjaiban; e szent név lebegett harcossaink ajkain a háború káoszmezőin; e szent név sonajtja ma is ezer ez ezer magyar honvéd az orosz hódoltságon. Jezus nevére kell, hogy meghajoljon minden térd a mennyben, a földön és a föld alatt, mert „mics másban utarosság, egyáltal csak a Jezus nevében.”

A nemzetek sokszor azzal tisztelik meg jeles férfiakat, hogy rendes nevükön kívül olyan nevet is adnak nekik, mely a háza javára tett szolgálataikra és érdemeikre emlékeztesse őket. — Így nevezük István és László királyainkat szenteknek, mert a magyar nemzetet szent cselekedetük erősítették a hitben és hazaszeretében. Nagynak mondjuk első Lajos királyunkat, mert hűs harcával, taradhatatlan munkásságával és nagy lelki erejével oly nagyra tette országunkat, amio nem volt sem azelőtt, sem azután. — Emelgetjük Mátyást, az igazságost, Szechenyit, a legnagyobb magyart, Deak Ferencet, mint a háza bölcsét, mert e jeles férfiak tehetségükkel és nagy buzgalmukkal nagy hasznára voltak a magyar nemzetnek.

Ita e nagy férfiak emléke el es nevüket a legnagyobb tisztelettel említi a nemzet minden hu fia, — mennyivel inkább kell, hogy Jezus neve ott taradkoljon a szívekben es ott égen örökke az ajkakon. Aki a világnek legnagyobb Joteroje, Szabadítója es az emberiség szerető edes Atyja lett. — Es mit tett ez a Jezus? Felzabadította a világot a negyvezereves rabulástól, lenozta az egyből a megrattas áldasztó gyumolcsot: isteni tanításával, magasztos es mélyvel, csodálatos életével újaterrmentette ezt a nagy világot.

A kultúra, mely Európát oly nagyra tette, Jezus nevéhez kötődik, amely — mint aranylánc — tonja át a világot edes-segével es csodás erejével. Az Ó neve oszlatta el a pogányság sötétjét es megteremtette azt a keresztény civilizációt, amely 19 század óta az emberiség legnagyobb áldása es büszkesége.

Nem tagadom, az emberi szellem es haladás nagy volt a Jezus neve előtt korban is, — de mit ért, ha hiányzott belőle az emberiség magasabb rendeltetésének tudata, ha hiányzott a testvériség nagy eszméjének, az egyenlőség es szabadság nagy érzelmeinek világossága?!

Sajnos! Az emberi méltóság, jog es szabadság csak maroknyi nép szabadalma volt a pogány korban, — míg a nagy tömeg sorsa csak rabszolgaság es nyomorúság volt. — A felebaráti szeretetet senkisémet ismerté; az szegények ki voltak tasztva minden jogi es társadalmi kötelekből. A nőt semmire

sem becsülték, a szeretetet senkisémet gyakorolta, az erény üres fogalom volt náluk es csak a bűnök cetek es hódoltak.

Ebben a sötét, barbar korban az Istennek kellett közbelepnie, Jezusnak kellett eljőnie, hogy megtanítsa az emberiséget arra a nagy eszmerre: minden embernek egyenlo ren-antetése van es így mindnyaján — Istenben — testvérek ragyunk.

Ki merté volna mondani annak a szegény cselédnek, vagy szolganak: Testverem vagy! Te is olyan ember, mint en. Senki. Ki látott a Cicerók es Horáciusok földjen nagy urakat, gazdag urnoket elzarandokolni a szegények, a betegek, a sebesetek agyaihoz? Senki. Melyik patricius vagy bölcsesz merté volna megtenni azt, amit megtett IX. Lajos francia király, hogy rabszolgava lesz, csak azért, hogy masokat a rabszolgaságból kiszabadítson? Ial vannak a pogány korban a noi nem vedelmere es tiszteletre hivatott lovagrendek?! Hol vannak az arvahazak, a kórhazak, szegényházak es mindazon intézmények, ametyeket a szegényesg es szerencsetlenség vizsgálására es enyhítésére emelt a felebaráti szeretet?! Ezeket mind Jezusnak köszönheti a világ. Nem méltó-e tehát, hogy halával es szeretettel emlegesse mindenki a Jezus nevet?!

Amiota Jezus neve tündöklik a világ nagy egboltozatán — azota e név lett a történelmi korszakok központja; e névben élnek ma is a népek es nemzetek; e név jelöli ki útját az országok es birodalmak halaaasanak; e név tanította meg az embereket a hazaszeretetre es a hosiességre; e név mutatta meg az utat a vergódó lelkeknek a boldogság felé; e névben szaradnak jól a könnyek es gyakorolják a jó lelkek az irgalmasságot. E név hozott ki bennünket is — magyarokat — a Volga oshonából es helyezteté ide a Duna—Tisza közé es a Kárpátok földjére.

A Jezus neve volt mindenkor bizalma a magyarnak, mely ezereven át oly nagy katasztrófák es szerencsetlenségek között is fenntartotta szép hazánkat. E névben bizunk es remenykedünk ma is, ebben a nagy megpróbáltatási időben, mert tudjuk, hogy a nemzetek élete azon eszme es érzelmekek erejétől függ, amelyet azok vallásukban es így Jezusban bírnak. Mert tudjuk azt is, ahol a hit megfogyatkozik, s ahol a Jezus neve csak káromlásokban él, ott az Úr áldó kezének es haragjának bosszuálló súlyát érezeti velük es ezt követi a pusztulás, a nyomor es boldogtalanság, — mint most...

Van a keresztény katolikus világnak egy szép köszöntése: Dicsértessék az Úr Jezus Krisztus! E szép köszöntés legyen mindenkor ajkunkon. A gyermek, az ifjú, a felnőtt ne kerülje el egymást, hogy ne dicsérne a Jezus szent nevet; ne lépje át senki a másik küszöbét, hogy el ne mondja: Dicsértessék a Jezus Krisztus! Ne szegyeneljük es köszöntést soha, mert az Úr Jezus is „úry vall meg bennünket mennyel Atyja előtt, amint mi megvalljuk Öt az emberek előtt.”

Ha bármifele baj, szomorúság, megpróbáltatás ér is bennünket a mostani nehéz időkben, legyen mindenkor jelszavunk es köszöntésünk: Dicsértessék a Jezus Krisztus! amelyre az anygak fogják rájelelni: Mindörökké!...

Mit akar a Magyar Barát?

Írta: P. Dám Ince O. F. M.

Régen készülünk erre a találkozásra. Végre bekopogtatott a régvárt vendég. Egyesek kétkedve fogadják, mások közömbösen, de a legnagyobb része olvasóimnak és írótestvéreimnek örömmel és lelkesedéssel öleli magához. Nem térek az ellenvetések cáfolatára. Feleslegessé teszi az a tény, hogy a Magyar Barát kezünkben van. Inkább azt szeretném megmutatni, miért volt érdemes címet változtatni? Mit szeretnék a címbe belefoglalni? *Milyen eszmét hirdet a Magyar Barát?*

1. Magyar Barát... Benne izzik ebben a két szóban a magyar mult minden öröme és bánata. Mióta Szent Ferenc fiai a magyar földre léptek, a magyar barát *elválaszthatatlan a magyar sors jó és rossz napjaitól. Ezt a hétszathatvan missziót akarja teljesíteni a Magyar Barát!* Barát akar lenni, lelked fele, bajaid osztályosa, nemzetünk álmainak virrasztója, népünk útmutatója. Az első tőrítő munkát, a Temesvári Pelbártok, a Kapisztránok, Tomoryk, Aviaóni Márkok, Zadraveczek nemzetmentő és nevelő munkáját akarja folytatni. Minden ízében magyar és egész lelkével barát ennek a lapnak minden szava. Részt kér a magyarság neveléséből, kereszteléséből és vigasztalásából ma is!

2. Bár a Magyar Barát elsősorban a világban élő ferencesek, a harmadikrendiek lapja, mégsem akadhat meg szava a terciáriusoknál, hanem *el óhajt jutni minden magyar otthonba*, bátorító és vigasztaló szava van minden magyar szívhez. Ép a terciáriusok lelkén kell tovább sugározni a ferences eszmének. Csak így lesz Szent Ferenc gondolata minden magyar ember kincse, s lesz a Magyar Barát a ma magyarjának is csillaga és orvossága.

3. Ép ez a hódító-éhség teszi a Magyar Barátot a *magyar terciáriusok hívatatos lapjává*. A terciárius maradéktalanul megtalálja benne a maga lelki táplálékát, — ezt jelzi a „Ferencs Közlöny” megmaradása az alcímében, — de ugyanakkor apostollá is avatjuk testvéreinket. Nem maradhat szűkebb körünkben egyetlen ferences írás sem, hanem rajtuk mint pillérekem keresztül kell továbbjutnia minden emberhez. A lelki élet legmagasabb fokán az Istenbe-merülés lelohaszthatatlan és szenvedélyes apostoli buzgalommal párosul. Ez nekünk, terciáriusoknak, azt jelenti, hogy minél jobban jelkesedünk Szent Ferenc Atyánk szellemeért, annál jobban kell apostolává szegednünk jöpdédában és szóban, tettben és írásban. Ez a szenvedély változtatta meg a lap igényét és irányítja szavunkat minden emberhez. Hódítani akarunk annak a gondolatnak, amelynek mi is szerelmei vagyunk. Nem maradhat ment egy ember sem Szent Ferenc Atyánk élete vonzásától. Így lesz a Magyar Barát a ferences eszme követe hazánkban!

4. A Magyar Barát a népi gondolat szolgálatában áll. A magyar nép tüntette ki Szent Ferenc fiai a „barát” névvel. A Magyar Barát hűséges ahhoz a szövetséghez, amelyet a magyar nép a ferences testvérrel kötött.

Miben látom a Magyar Barát népi jellegét? Elsősorban abban hitvallásban: a *barnaruhás ferences lelkipásztori egyéniség a nép igényeihez van szabva*. Lelkipásztori módszerünk, szentbeszédeink hangja és tárgyköre, természetes bellemünk, kezetes és gyakorlati eszjárásunk, vándorló életünk, támaszkodásunk a nép alamszujára, nyílt és közvetlen megjelenésünk, életmodunknak csak a nép szemében becses formája, az egyszerűség, a szegénység, a lemondás csak a nép körében igazán otthonos érenye, a rangot és címet kikapcsoló alázatosságunk, egy szóval a véletlekig leegyszerűsített életünk tesz a nép kedvencévé. Meg a gyermekek szeretnek bennünket úgy, mint a nép. Ok is, a teremtes leg-egyszerűbb eseppt, a mi lelkünkben találják meg azt a legelenőbb embert, akéhez oly közel állnak. Ez a lelki rokonság a magyarázata, hogy a nép gyermeke mindenütt ránk mosolyog, mindenhol szóba ereszkedik velünk.

szesztelenül megállít s kérdez hogylétünk felől, mint egy gyermeket. Szent Ferenc gyermeked egyszerűségének áudása ez a bizalom. Ezt a szellemet kell megéreznie írásunkban is. Mesterkéletlen, világos és bensőséges legyen minden írásunk, s akkor eltalálunk a nép szívéhez!

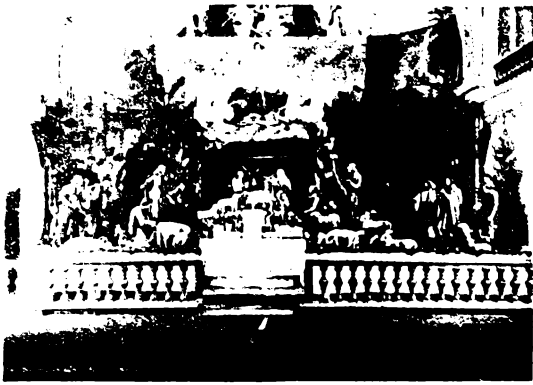
5. Továbbá a népi gondolatot szolgáljuk akkor is, ha ellenség a nép vallásos életének jellegzetes megnyilvánulásait, ha tudatosan ápoljuk a néplelek vallásos érzeit. Nevezetesen, a kultuszok iránt rendkívül fogékony a néplelek.

a) A nép vallásos élményeinek legelemibb megnyilatkozása a *búcsújárás*. Szenvedélye a zarándoklás. A nép hitének megmentésében és ápolásában elsorangú szerepe van a búcsújárás megkedveltetésének és szervezésének. A Magyar Barát erre külön gondol. A búcsújárásról színes riportban számol be, képei között helyet biztosít a jellegzetes búcsus alakulatoknak, szokásoknak, szimbolumoknak, amilyenek a közkedvelt, de jelentőségükben már leszegenyedett hordozható Máriák, a búcsúkereszt csokolása, a zászlók meghajtása a szent helyek előtt, különösen a kegyhely megerkezésekor a háromszoros kerüléskor, az énekes szerepének méltatása és elismerése, a bajos énekek és imák, a búcsúfia (ahány gyerek, annyi bábovasó), az ünnepélyes fogadtatás és az otthoniak belekapszoidása a menetbe hazaérkezéskor... Népünk legmelegebb vallási élményei fakadnak ezeknek az egyszerű jelkepeknek a nyomán. Ezeket érdemes megfigyeni, róluk írni, kepet közölni, imáknak és énekeknek helyt adni. Beláthatatlan terület hever itt feldolgozatlanul. Beikerülhetnének azoknak a névtelen apostoloknak a táborába, akik népünk eddigi szokásainak megteremtői. Ki tudja, ki szoktatta a népet hozzá az oltársókolás mélytartalmú gyakorlatához, a Dicsértesség-köszöntéshez, a Jezus segits! főhászokodáshoz...? Ilyen begyökéztett szokás nagyobb gátat emel az istentelen mozgalmaknak, mint szaz misszió és lelkigyakorlat. Igazat kell adnunk Bálint Sándornak, a népi vallásosság nagy kutatójának, aki szerint az említett gyakorlatok mélyebben megfogják népünk lelkét, mint a hivatalos liturgia bármily szép cselekménye. A liturgiában is csak az ragadja meg, amibe belevitte a lelkét s amiből szíve szerinti gyakorlatot teremtett. A Magyar Barát egy pillanatra sem feledkezik meg erről a felelősről, s legnagyobb dicsőségének tartja a munkájának felismerését.

b) Másik megnyilvánulása a kultuszok iránt való fogékonyaság, a hittitkok és a szentek tisztelete. Legtöbbször pap nélkül tartják ezeket az ájtatosságokat. S hozzá, milyen rossz fogalmazású imákkal és jóváhagyat-

Szép Szeretet Anyja.

A pécsi ferencesek új betleheme

lan szöveggel. A Magyar Barát kiadásában már öt ilyen kultuszfüzet (Szent Antal, Szent Ferenc, Kis Szent Teréz, Lúdi Szűz tisztelete és a Szálláskeresés ádventi ájtatossága) jelent meg s meglepő érdeklődést keltett. Ez is jele a meglévő igénynek. A Magyar Barát hasábjain is helyt engedünk az ájtatosságok ismertetésének és a végzésükre vaio buzdításnak. Mi, ferencesek, teremtettük meg a jelen és a múlt legelterjedtebb ájtatosságait: a betlehemet, a kis Jézus, a szenvedő Krisztus számtalan titkának, Jézus neve, a Szent Család és a Szent Szűz kiváltásainak, különösen a szeplőtelen fogantatás tiszteletét. Oscink érzékével és gyengéd áhitatával kell továbbfolytatnunk ezt a munkát. Színesebbé, melegebbé, foghatóbbá, szemleletesebbé tehetjük vele népünk vallásos életét. Ehhez különben is csak mi értünk igazán. Ismerjük fel hivatásunkat ezen a téren is!

5. Természetesen, a lelki élet mindennapi kenyerét is szegjük kedves olvasóinknak. Ennek szentjeink a legtöbb helyet. Az imént említett törekvés is csak a lelki élet igényeinek a kielégítése után következhet s a lelki nevelés irányába szól bele. Az ünnepek titkának méltatása, a rendszeres lelki élet, a vallásos élet gyakorlati bemutatása, nagy vallási mozgalmaink ismertetése, az Akció Katolika celkitűzésének elméleti és gyakorlati feldolgozása, az elharapózott hibák és bűnök irtása stb., mind ennek a munkának a körébe tartozik.

Főbb vonalaiban ebbe az öt pontba foglaltam a Magyar Barát elveit. Nem akarom ezzel a többi tárgyat kizárni, csak ezt a néhányat különösen hangsúlyozom. Különösen a népi gondolat terén szeretném a Magyar Barát munkáját igénybe venni. Már ezért is érdemes volt címet és kontost változtatnunk.

* * *

Ezek a szempontok határozzák meg a Magyar Barát irógárdájának irányelveit is. Szándékosan használom az „irógárda” szót. Az alkalmi írónak u. i. ügysem szabhatok irányt, azok rendszerint időszerű kérdéseket dolgoznak fel. Az irógárdának azonban érdemes tudnia, mi-
ben dolgozzék. Ebbe a gárdába számítom minden rendtársamat és a renden kívül jelentkező munkatársakat. Az irógárda munkáját nem az egyéni tetszés és választás irányítja, hanem egységes tervbe illeszkedik bele minden írótestvér. Vannak ugyanis témák, amelyekről felszólítás nélkül senki sem ír, holott a lapnak kell róla néhány szót szólnia. Itt van mindjárt az ünnepek méltatása. Pl. karácsonyra azért nem ír senki sem, mert abban a hiszemben van, hogy ilyen cikk bőven fut be a szerkesztőségbe. Az ilyen cikkek természetesen követelnek a felkérést. És számtalan más fontos, de nem érdekes kérdés kerülhetne itt szóba, amelyről magától senki sem írna, mert nem látja időszerűnek a gondolatot s így nem is ragadja meg az író lelkét. Az egyéni ötletekből csak természetesen és hiányos munka születet meg. Ezen

van hivatva segíteni az *egységes munkaterv*. Persze, ez nem jelenti az önálló elgondolások kiküszöbölését, hanem a különben elkallódó kérdések mentése akar lenni s az alaposabb sajtóapostolkodásra szeretne vezetni.

Másik kérésem a dolgozat *rövidsége*. A Magyar Barát alakja jóval kisebb a Ferences Közlönyénél. Tehát eleve tiltakozik az elnyújtott cikkek ellen. Különben is veszít elevenségéből a lap, ha hosszú cikkek nyúlnak el benne. Az írásra is áll, amit a szentbeszédre már mindannyian vallunk: rövid és velős legyen, kevés szóval sokat mondjon. Az emberek sokkal idegesebbek az olvasásnál, mint a beszédhallgatásnál. A hosszú cikkeket alig néhány ember olvassa, a rövideket ellenben csaknem mindenki.

Ezt azonban csak úgy sikerül megvalósítanunk, hogy nem markolunk nagy kérdésbe, hanem *beérjük egy, és pedig részletkérdéssel*. Folyóirataink cikkeinek nagy baja, hogy általánosságban mozognak s a gyakorlat számra semmit sem mondanak. A Magyar Barát nem akar szavakat csépelni, hanem kis kérdésben szeretne világos tájékoztatást nyújtani.

Az egység s munka elemi kelléke az íróban az *írói alázat*. Azzal a tudattal vesszük kezünkbe a tollat, hogy a szöszök munkáját egészítjük ki vele. Valahogy ennek az áhitatos és alázatos tudatnak kell átjárnia az írásművet is. Az írásmű felhasználása azonban teljesen a szerkesztő dolga. Sokat ront a lap tartalmi összhangján a nőgatásra és fenyegetőzésre betett cikk. A cikk elmaradása különben sem jelenti a dolgozat lebecsülését. Az Isten látja, mit áll ki a szerkesztő, míg mindenkinek a kívánságát kielégíti és az író munkáját a cikk szép elhelyezésével honorálja. Segítsük a lap tökéletesebb szerkesztését az írói alázat erényével.

Végül azt kérem írótestvéreimtől, hogy sohase tévesszék szem elől a Magyar Barát *olvasótáborát*. Java az egyszerű nép gyermeke. Tehát csak egyszerű, világos és meleg cikkeknak van keletje. A „magasan”, vagyis homályosan és zavartan megírt dolgozat még a tanultabb embernek is csak tévedésből kerül a szeme elé. A csupán tízeknek szánt elmélkedéseknek a Magyar Barát nem biztosíthat mindig helyet és drága papírost.

* * *

Ebben a néhány elvben látom a Magyar Barát küldetésének sikerét. Lehet, hogy egyéni áldozatot követel egyesektől a tervszerű munka, de érdemes dolgozni olvasótestvéreink lelki nevelése és művelése érdekében. A Magyar Barát szerkesztője nem egy ember, hanem az író és az olvasó együtt dolgozik a szerkesztővel a közös célért: Szent Ferenc Atyánk szellemének terjedéséért, s így a gazdagabb evangéliumi élet győzelméért!

Ujdonság!

Ujdonság!

P. Trefán Leonárd

A MI FALUNK

címen állít emléket szülőföldjének, Mikházának, s benne a székely magyarság lelkivilágának. A székely falu lelke szóval meg benne: a napsugárral indul győzelemre a természetben, a szántáson. Somojó hitével veszi a székely keresztet, az Élet Kenyerének titka járja át az aratóünnepséget, a falusi ember tell öröme, Tamás bácsi életbölcsésége egy-egy szál ebből a lélek-cso-korból. A krisztusi örökség neveli belé az erőt, Szent Ferenc szelleme a vidámságot, Krisztus Szíve a szeretetet. Hogy aztán Jézus hágóján felfelé haza találjunk, az erkölcsi élet nagy elvei és eszménykepel villannak fel a könyv befejező részében. — A magyar barát ünnepelei a reabízott drága kincset, a népet ebben kötetben. A neplelek tökéletes ismeretével és gyengéd szeretetével írta meg minden sorát Leonárd atya. Testamentomul akarja hagyni legizesebb gondolatait, csokorba kötni a neplelek kertjének legillatosabb virágait. Baresak megtertenök szavát, s lelkünkbe másolnánk a nép szeretetét...!

(A könyvet megrendelhető Kolozsvárott, Báthory-u. 7. szám alatt, 3.— pengőért).

MAGYAR BARÁT

Irta: Ervin Gábor dr.

„Miért éppen téged? Miért éppen téged követ az egész világ, mintha mindenki csak téged kívánna látni, hallani s neked akarna engedelmeskedni? Hiszen te nem vagy szép ember, számbavethető tanultságod nincsen, nemesi származással sem dicsekedhetel, honnan van hát mégis, hogy az egész világ utánad bomlik?” Ezt kérdezte Masseo testvér Ferencről, a Szeráfi Patriárkától. Én is ezt szeretném kérdezni a Magyar Baráttól. Miért a ferences barát a magyar nép kedves embere, bizalmasa, meghittje, inkább, mint mások, akik talán tudósabbak, szebbek, előkelőbbek?

Szent Ferenc nagyon alázatosan válaszolt, Isten kifürkészhetetlen útjaira hivatkozott. A ferences atyák sem árulják el népszerűségük, történeti hatásuk titkát. Legyen szabad hát a kérdésre nekünk magunknak megfelelnünk, amennyire már éppen tudunk.

A Magyar Barát titka végtelen egyszerűsége. Megtartja a költő tanácsát: „Egyszerűek legyünk, mint az orszáút, Hogy mindenkihez elmehessünk.” A világ milyen hihetetlenül nagyképű és hazug. Nagyképűségét és hazugságát elnevezi „reklámnak”, „propagandának.” De szomjazza az egyszerű és igazmondó embert. Aki nem mond cifra és üres szavakat, hanem mindenkor őszinte és természetes.

A Magyar Barát titka igénytelensége — az anyagiakban. XIII. Leó pápa, aki a szegénységért oly sokat tett, a ferences szellem szociális erejét rendkívül nagyra becsülte. Az élet most mindenkit rákényszerít bizonyos fokú szerénységre és igénytelenségre, de a Barát nem kényszerből, hanem szeretetből igénytelen. Hiába, a szegény csak a szegényhez tud igazán bizalmas lenni. A magyar nép mindig látta, hogy az ő Barátiai épp oly szegények, mint ő: ezért is szívébe zárta őket.

A Magyar Barát titka hűsége. Vannak nádszál-em-

berek, akikben nem szabad bízunk. Ha rájuk támaszkodunk, elbukunk. Szavuk, mint a lépvessző, maguk, mint a tarka légyölő galóca. A Magyar Barátban bízhatunk. A Magyar Barát mindig hűséges volt az Egyházhoz is, a Hazához is. Jó és rossz napokban. Tudjuk, hogy a török hódoltság alatt az egész Alföld lelkipásztori gondját egyes-egyedül az a néhány Magyar Barát viselte. Ahol ki kellett állni, ahol a veszedelemmel szembe kellett nézni, Buda ostrománál vagy szegedi ellenforradalomnál, mindig ott volt a Magyar Barát.

A Magyar Barát titka jőzansága. Ismeri övéit. Nem rak a vállukra nagyobb terhet, mint amit el lehet bírni. Nem vár tőlük csoda-dolgokat: csak becsületet, Isten félelmét, a felebarát szeretetét. A sok mellékest nem keresi, a lényegből nem enged. Nem felejtí Szent János intelmét: ha a szeretet megvan, minden megvan.

A Magyar Barát titka meleg szíve. Ez a meleg szív teremtette meg, vagy legalább is tökéletesítette a korszerű szegénygondozást. Ez érti meg olyan jól a népi szokásokat, népi ájtatosságokat. Ez vonz akkora tömegeket a búcsújáróhelyre, ez állít keresztúti stációkat, ez teszi a ferences templomokat oly bensőséges, áhitatos levegőjűvé.

A Magyar Barátra szüksége van a magyar életnek. Hallani akarjuk hangját. Vagy legalább is olvasni üzenetét. Kell nekünk az ő vigasztalása. Ő vigasztalt, mikor két pogány közt egy hazáért küzdöttünk: vigasztaljon ma is. Ő tanított minket, hogy meg ne fertőzzön az eretnokség: tanítson ma is, mert ma is sok az igazság el-
lensége. Ő adott erőt Hunyadi Jánosnak imádságával: imádkozzék értünk most is.

A Magyar Barát kopog a magyar családok ajtaján: fogadjuk szeretettel!

Diadalmas új Greccio: A pécsi ferencesek betlehemje.

P. Tátray Gyula, O. F. M.

A világtörténelem egyik legfölsőbb jelenete játszódott le a grecciói barlangban 1223 karácsonyán. A szépséges Rieti völgy szelén. Velita János grecciói várúr barlangjában készítettett Szent Ferenc Atyánk szénát, ökröt, esacsit, jászolt, hogy „úgy igazában”, a legelképzelhetőbb módon megünnepelhesse karácsonyt. Az éjszakai szentmise alatt Francesco, a szerep lelkén megnevezhetetlen boldogság hullámozott végig. Főlölvasta az evangéliumot és kimondhatatlan édességgel beszélt a jászolban született szegény Királyról. A lelkesedés lángja szívből-szívébe kapott. A környékről összesereglett hatalmas tömeg diadalmas énekeit az erdők és sziklák visszhangozva továbbították a béke úszulított Királyának lábához.

Ekkor gyulladt ki Greccióban a betlehemes gondolat fátylaja...

Ferenc Atyánk gondolata, a szentséges éjszakának ilyen fölséges, ilyen élénk átélése felejthetetlen hatást gyakorolt a környék népére. A szentferenci gondolat kifogyhatatlan motívum-gazdagságot szolgáltatott a következő századok művészeinek és költőinek egészen a ma is divatos „Betlehem-járásig”. A grecciói éjszaka után a Rend rohamos terjedésével a betlehemes gondolat is meghódította a világot.

Ma Pécsen új Betlehem, új Greccio

hirdeti, hogy a szentferenci gondolat ott izzik még a dolgos-kezü, imáslelkű ferencesek szívében.

A szentséges éj varázsa

várta, hívta az éjjeli szentmisére a ferences templom híveit. A belépo csodal-

kozva áll meg. Körülnéz. Tényleg a megszokott templomban van?? Vagy talán káprázat játszik vele? Vagy ka-

rácsony áhítatával átitatott lelke a történelmen keresztül kétezeréves távol-
ságra szakadt le?

Hol van a főltár? Helyén a szentélyben a maga páratlan valóságában jelent meg a szentséges éjszaka főnséges pompája! Az egész templom betlehemi szentéllyé változott! Mindannyiunk szívében karácsony hangulata izzik...

Hazánkban egészen páratlanul álló, természetes nagyságban megjelenő, keleti szingariságba öltözött betlehemi szoborcsoportozat nyugózi le a lelkünket.

A legalább 20 m magas főltárból nem látunk semmit. Helyében hatalmas sziklák merednek az ég felé. Az egyik völgy ölében Betlehem városkának házai világítanak. A sziklák ragyogó égi fényben csillognak. Még most sem értem hogyan cipelték ide a hatalmas sziklatömböket?

A diadalmas mennyei fényben tündöklő tágas barlang leköti a lelket. Szegényes jászolban szendereg az isteni Kisdéd. Ajka édesen mosolyog: hiszen a barlang fölött ragyogó angyalok, tüzes lelkek énekelnek neki Glóriát! A jászol mellett csodálatos áhítattal térdel a Szent Szűz. Alakján az istenanyaság öntudata mellett az „Ancilla Domini”-nek mély alázatossága ömlik el. Aikáról szavakat, suttogó szavakat vélünk

hallani: Gyermelem! Megváltóm! Szent József a magas kitüntettség hálás hődelátával borul imára a jászolbölcső előtt. Az Istengyermek gazdagó ajkai neki fogják mondani: Atyám!

A barlang előtt néma félelemtől megigézett esodálkozó és imára roskadó pásztorok hódolnak a mennyei Gyermekek Komoly, a puszták viharos éjt-szakáin esőben, szolben-tében megdedzett kemény férfiak anyagszófól kitézesedett szívüket a Gyermekekírálvának. Egyik sem jön üres kezzel. Érzik, hogy a szeretetben izzó lelek nem várhat üres kézzel. Evések hatalmas szöföfűrtöt, banánt, datolyát, gyönyörű narancsokot szorongatnak. Egy másik erős férfivállán legkedvesebb bírkáját viszi a jászol Királva elé. Ismét másik egyszerű pásztorlilkójának hangján muszikálja szívének áttatódulát az Istengyermeknek.

Ó, legedesebb éj...

Köröskörül edes kis barikák simulnak az Isten Báránykájának jászola köré. A barlangistállóban egy lábpor eszesi és egy tarka téhen melengeti a szegénykégi Királvt...

Minden szobor életnagyságában! Mindcavuk a művészet remekei! Szinte érezük: mindjárt megmozdulnak!

A zsűföföfő megöltött temolomban elfeledték hogy ezerkilőméteres bentokon dübörögnék az ágyúk. — elfeledték, hogy az élet hőlkőn csináink emberek anyánk. Most a betlehemi títölöltes ótszaka esodálatos várásában állunk. A esodázése körülölet bennünköl. És amikor felzög az orgona, a karácsony lelkével betlehem szellemével áttótar embertömeg alkán soha nem hallott lelkesedséggel zög föl a dundalmas ének! *Krisztus Jézus született, üdvözölt!*

Felgördül a betlehemi ótszaka függőnye... Minden szompárban karácsony boldogságának örömkönnnyel ragyognak.

Vízkeresztre új meglepetések

vártak pedig még ránk. Jákob esillatolók meletti felülése éi látogatásu hazott. Betlehembe. A barlangistálló alakját egészen új szoboresoportozott váltotta fel.

A Szent Szűz a jászolból már öföbe veszi Gyermekeit. Az Istengyermek edes-anva elöböl várja világot átölölő karjait edes kis kacsóit a hódoló posványok, a napkeleti bölcsök felé. Szemében a szerettség arculata ragyog, de edes mosolygó gyermekre fedi azt. Az Is-tenanva alakján az ég és föld Királynőjének hódoló áttudata ömlik el. Szent József már álló, komoly férfi alakján érezük a gondviselő atya meleg szeretetét.

A három napkeleti király minden képzeletet felülhaladó szines keleti pompában, hatalmas kísérettel jelenik meg. Alakjukon a cölözeres öfefeledt és mégis komoly bölgsága. A szobrászveső remekei! Az egyik, a legtekintélyesebb ösz király tédelve, biborparnán nyújtja aranykoronáját a világmindenség gyermekeké lett Királvának. A királyok másodika arcán hódoló áhítattal tömjént nyújt az ég és föld örök Istenének. A harmadik méltóságteljesen elefántcsontszelencében hozza mirrha-ajándékát a világ Megváltójának.

Szines keleti ruhákba öltözött lándzsás királyi testőrök és a kíséző szolgálhad valamennyi tagja hódolattal tekint a világ „Világosságát” felé.

Ódebb lemhatesü elefánt áll félme-teres agyarakkal. Háttán a pompásan díszített trónusban érkezhettek valamelyik király. Egy szolgál a hosszúnnyakú bamba puposteve köféletet tartja.

Mindéz életnagyságban!!!

Mikor már egészen kivönyörködtük magunkat felölük ldkünkben a nagy kérdőjel:

Hol készült mindez?

A jó Isten oltárépítő művészei

a pécsi rendház imáselekkü asztalostestvérei csinálták a esodát. A pécsi hívek ott nem ismeretlenek ök. A barokkművészet tökéletes szakismeretével ök öltözötték új pompába, aranyragyogásba pécsi templomunkat. Amíg a lelki-

pásztoroköl atyák katedrőröl, szöszékköl ottön és misziösötön hintik az örök ígert. — a jó szerzetestestvérek vésövel-furóval, kalapáccsal-gyaluval, esettel dolgoznak: hasonlöképen a lelkeköt!

Munkájuk prédikáció!

Aki egyetlen egyszer is megfordult a pécsi ferencesek házi oltárműhelyében, egész életre szóló benyomásokkal távozhat onnét.

A gyalupadok mellett fehér köpenyben esendes szerzetesek dolgoznak. Itt 24 karátos arannyal esodásivelésü barokk oltárkeretet aranyoznak. Amott bolognai kreálva szobrot alapoz a mesterkéz. A szomszédos gépházban dübörög a gyalugép, zög a „falzölő”, cíesen süvít a fűrészgép. A szobrászteremben ezeralakú vésök forognak furtig kezekben. Ezeket az imádkozó művészeket küldte már évekköl előbb P. Schrötter Pál, O. F. M. tartományfőnök atya Itáliába, a esodás olasz betlehemek tanulmányozására.

Ennek a tanulmányútnak és hosszú: több, mint egy évi imádkozó munkának eredménye a pécsi karácsonyi esoda.

41.000 kg faanyag 23.000 munkaóra alatt került megmunkálásra az elmúlt

évben a betlehemi munkával kapcsolatban. Csak a szobrokhoz szükséges nyár-, fűz- és hársfa-rönköket két vonog szállította a Dráva-partról Pécsre.

A gyönyörű szobrok értékét nagyban emeli az, hogy minden szobor, még az összetettebbek is — mint a számlayon ülő Mária ölében az Istengyermekkel, a koronáját biborparnán két kezével tartó király, a nyakában hatalmas bírkát cipelő pásztor — *egyetlen rönkböl vannak kifaragva*. A kétméteres „elefántbébit” több, mint két hónapig faragták egy 15 mázsás rönkböl... Érdekessege, hogy belscjét — mint a többi szoborét is — a szállítás könnyébbé-ge kedvéért kiszédték: gyomrába három ember nyugodt környezetmel belefért.

A villanyörre berendezett festő-örögép 16 napig 10 órát dolgozott naponként, hogy a több mint 2000 P értékű szükséges festékanyagot feldolgozza. Felhasználtak két mázsa enyvot, több mázsa bolognai krétát, 800 m zsákvasznat a szilkák és háttér plasztikus kiképzéséhez. Egy ember két hétig tisztogatta a 12 zsák mohát, mellyel 60 m² területet kell betéríteni.

Az eddig elkészült 65 életnagyságú szobor szavak nélkül is hangosan beszél a ferences vállalkozó szeretet diadaláról. Mert egészen természetes, hogy még a házi munka mellett is óriási anvagi áldozatba került az egész országban páratlanul álló fönséges mű alkotása. A pécsi rendház nem bírja el ezt a terhet. De a bizó Szent Ferenc bizakodó fiaí hiszik, hogy nagyon sokan lesznek, akik értékelik a páratlan munkát és sietni fognak, hogy az ő adományuk is ott lehessen a Bökö Királvának jászola mellett... A pásztorok sem mentek üres kézzel a Jézuskáéhoz...

Pécs város katolikus főmegé ott huldámznak a jászol körül... Egész Bíranyából szinte hűcsötömökök lenik el a karácsony utáni napokban a templomot. A betlehemes mezzakim hűcsötöl esodálkozó áhítattal szemölök a ferences testvérek művészetének esodátát.

A esodálatosn finom munka művészetének szörván mindnyvnyköl lekke a titokzatos betlehemi esodázásban közönk lépő Istengyermek Szíve felé vándorol... És az öf Gyermekek mellett az élet viharában elemvedt lelkeköl fel-felísül s mint a karácsony titkában megremegő gyermek megtanulunk e jászol mellett újra áhítati...

Igazatok van, greccióis lelki, ferences barátöl! Készítsétek betlehemeketöl! Köszítsétek a Jászolbörököt, melyekön át mi szegény szárvnyalni nem tudó lelkök fellobogunk az öf magasokból! Így majd mindnyvnyköl lelke megtanul a esodálatos grecciói ótszaka Francescójának szívével muszikálni!

KRISZTUS KÖZELÉBEN

Irta: P. Roznik Rajnér, O. F. M.

VI. „**Boldogok a tisztaszívűek, mert ők meg fogják látni az Istent**“ (Máté 5. 8.)

A hatodik parancs összefüggése a boldogság hatodik forrásával az első tekintetre kiviláglik. Magyarázatra nem szorul.

Az erős ösztön.

A parancs, mely egyben természettörvény is, márkans rövidséggel és kivételt nem tűrő keménységgel megtiltja a házasságon kívül a nemű ösztönök tudatos élvezetét. Oly szigorú ez a parancs, hogy még csekély mértékű szántsándékos élvezés, vagy gondolati beleegyezés is halálos bünt jelent. Fék ez a legveszedelmesebb ösztönön...

A régi mesékben gyakran szerepel hétfeű sárkány, mely tüzet lehel és mindent pusztulással fenyeget. Csak kiváló hősök győznek felette!

Ez az ösztön ilyen hétfeű, tüzetlehelő sárkány, mely borzalmas rombolást visz végbe erkölcsi téren.

Nagy ereje van! Isten adta bele ezt az erőt. Mindenható teremtő ereiből helyezte el benne, hogy az emberiség fennmaradását és szaporodását biztosítsa általa. Ennek olyan erősnek kell lennie, hogy emberi rosszakarat, elernyedti puhaság ne tohesse tönkre az isteni célt. A teremtés után azt mondta Isten az összüllőknek: „**Szaporodjatok és sokasodjatok és töltsétek be a földet**“ (Gen. I. 1. 28.) Ezt a célt szolgálja.

Az ősbűn elkövetése után az ész uralma meggyengült az ösztönök és vágyak felett. Az akaratában elerőtlenedett emberben viharos vadással tombolt a szenvedély. Beteges elfajzás sem ritkaság... Maga a Teremtő állapítja meg e szomorú ténytet: „**Hailik a rosszra az emberi szív érzése s gondolata ifiúságától foava**“ (Gen. I. 8. 21.). Sem kor, sem műveltség nem nyuit ellene biztos védelmet. Még a lelkiéletben szilárdok is érzik kísértő rohamait. Szent Pál, a választott edény, keserűen panaszkodik: „**Hogy a kinyilatkoztatások naovsága kevélylyé ne tegyen, tövis adatott testembe** (tisztátalan testi kísértések)... (II. Korint. 12. 7.)

Isteni terveket hordozó érzés! Természetes életfentartó és terjesztő erő, de nagy veszedelem és iszonyatos rombolási lehetőség!...

A romlás veszélye lapnang a naiv tudatlanságban. Gondoljunk a gyermekbűnökre...! De a tudás sem veszélytelen. Az undok bűn veszélye mindenütt ólalkodik. Az elbizakodástól a győzőket is óvja az Úr, mikor mondja: „**Aki áll, riyázzon, hogy el ne essék**“.

Erre vonatkozólag int Szent Jeromos is: „Te nem vagy szentebb Dávidnál, sem bölcsőbb Salamonnál, sem erősebb Sámsonnál“... Ők elesetek, mert nem vigyáztak kellőleg, téged is hasonló baj érhet, ha nem leszel óvatos. „**Legyen bizalmad az Úrban teljes szivedből, és ne támaszkodjál okosságodra**“ (Péld. 3. 5.). És „**aki magát felmagasztalja, megaláztatik**“ (Máté. 23. 13.).

A házasságban.

Az az isteni erő, mely ebben az ösztönben rejlük, a házasság szentségében szökken virágzásba és érlel gyümölcsöt. Ez isteni rendelkezés!

De még ez sem veszélytelen! Az emberi gyengeség és rosszakarat mindenütt felburjánozhat! Bűnveszély mindenütt fenyeget! Az ördög nem alszik.

A kirobbanó ellentétek, a megszokottság és elleneseny magát a szentséget is ostromolja. Az Úr szigorú parancsa véd: „**Amit Isten egubekötött, ember szét ne vállassza**“ (Máté. 19. 6.). És milyen szomorú statisztikákat olvashatunk a válásokról?... Mennyi baj, bűn sargad a nyomában?!

Tehát a házasság sem ment a bűnveszélytől. Nemcsak a durva házasságtörés fenyegeti a fegyelmezettent, hanem az Isten akaratának keresztvezése, a bűnös gyü-

mölcselenség és korlátozás is... A véreskező anvak átkai a nemzetnek, a családnak és — önmaguknak!... Ünuralom. Isten kegyelme ott is szükséges! Elbizakodottság, könnyelműség, és áldozatoktól való húzódozás számtalan bűnnek lehet előidézője...

De mert ezek általában ismert dolgok és mert a lelki vezérek azt ajánlják, hogy ezekről minél kevesebbet beszéljünk, azért a parancs keretéről nem is szólunk többet. A boldogság forrását is csak röviden, a lényegre szorítokozva ismertetem.

A tiszta szív,

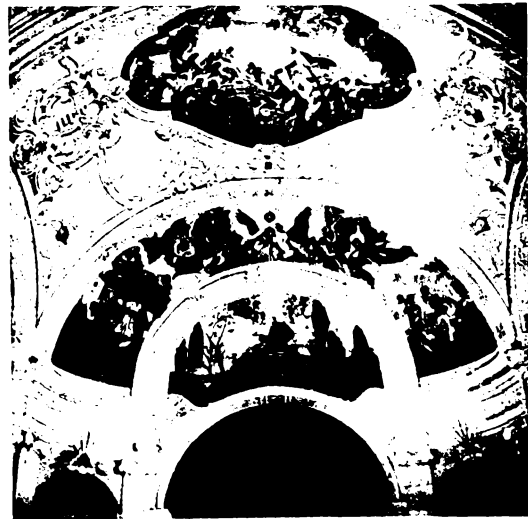
az Úr szava szerint, forrása az Isten meglátásának! A szív tisztasága feltétlenül megkívánja a testiség bűnétől való mentességet. De ez még nem elég! Elengedhetetlenül szükséges minden más bűntől is őrizkedni. Ha csak egy bűn is éktelenkedik a lelken, már nem tiszta. Nem lehet már forrása a boldogságnak, hanem a kárhozatnak.

Az erkölcsi tisztaság az alap, melven épül a lélekben a parancsok megtartása és az erének evakorlása által az Isten temploma. A tiszta szív tehát a kezelemi életet jelenti. Az Isten szeretetének oka egyben a szív tisztaságának is mértéke. A szív tisztaság lehet meoörzött, — soha be nem moeskölt — és measzerezett, a bűnhánatban meoisztult. Így két út vezet az éebe: a megőrzött ártatlanság és a bűnhánat útja. A nagy többség — a második kat járja.

A vágy a tisztaság után természetszerűleg meovan az emberben. Krisztus előtt is a nogánvok és zsidók akartak tiszták lenni, de ezt külsőleg, testi csánban, iónolt-ságban keresték. Ezért volt a sokféle rituális mosakodás. Az Úr Jézus mutatott rá a helvesre: a szívre!...

Az égben a lélek az Istent, a szellemi létvet, a „**di-csőség lénye**“ által látja. Ez az Isten szeretetének visszazsugázása. Minél tökéletesebb a szeretet, annál többet lát a lélek a végtelen és abszolút isteni létvből. És amit lát, azt bírja, azt élvezi... A boldogság naovsága a szív tisztasától függ. Kimondhatatlan nagy kincs tehát a tiszta szív!...

De a tiszta szív nemcsak az éeben lát! Lát a földön is, a teremtményben isteni kézakotást, emberben kép-

A márisbesnyői Szűzanya kegyh Iye Má ton Lajos új festményeivel várja az újévben buzógó zarándokait.

mást. Ez pedig az erénygyakorlatoknak, főként a hősiességnek a szükséges alapfeltétele.

Sokféle szem van. Egyik sokat, másik keveset lát. Van vak is. Egyikben színpompás, csodás, mélységes műremekké válik bokor, erdő, madár, lepke, virág, csillagos ég, gyermekszem... A másikban érdeklődés és érték nélküli tárgy, mely felett közömbösen elnéz... A tiszta szív ilyen csodás organum, mely szerető isteni rendelkezést lát, még viharban, betegségben és halálban is!

Nemcsak az erkölcsileg érintetlen, hanem a test külső és belső érzékei által nem szennyezett lélek is tiszta.

Balga szüzek.

Vannak, kik testben romlatlanok, lélekleben mégsem tiszták. Beszél az evangélium ostoba szüzekről is, kiket az Úr kizárt a menvegzős lakomáról. (Máté 25, 12.) Más bűnökkel szennyezték lelküket.

Az okos szüzek, kiknek lámpáiban volt a szeretet olaja, boldogan és d'adalmasan bevonultak a lakodalmass házba!... A romlatlanság mellett ott díszlett a parancsok hűségess megtartása és az erények állhatatos gyakorlása.

Minden erénynek van különleges jutalma. Annál nagyobb, minél több áldozattal és tökéletesebb szeretettel

gyakorolták. A tisztaság azonban még külön kiemelkedik. Különleges koronát nyer. Olyan éneket énekelhetnek a szüzek, mely nekik sajátjuk. (Jelenések K. 14, 1—5.) Ilyen megkülönböztetett jutalom vár a *vértauk*-ra (Jel. K. 7, 13.) és az *egyháztanítókra*, „kik sokakat oktatnak az igazságra”. (Dániel 12, 3.) Rendkívüli nagy ellenséget győznek le, azért rendkívüli nagy jutalmat érdemelnek...

A szüzesség tökéletesebb.

Ebből is kitűnik, hogy bár a házasság szentség, a szüzesség mégis tökéletesebb, miként ezt a trienti zsinat tanítja (XXIV. 10.). Szent Pál mondja: „A szüzekre nézve nincs parancsolatom az Úrtól, tanácsot azonban adok... jó az embernek úgy lennie...” (Korint. I. 7, 25.) Azt is megmondja, miért: „Mind a férjetlen asszony (övegyi tisztaság), mind a szüz arra gondol, ami az Úr, hogy testben, lélekleben szent legyen. Aki pedig férjnél van, arra gondol, ami a világé, hogyan tessék a férjének”. (U. o. 34.).

De ezt nem mindenki tudja felfogni és főként megtartani, hanem csak „akiknek megadott”. (Máté 19, 11.). Emberi erő egvedül erre nem képes, de ha Isten adja kegyelmét, minden lehetséges.

AZ ÉPÍTŐ RENDIEK.

Egy templom megépítése mindig óriási erőpróbája volt az egyházközségeknek. De erőpróba különösen most, amikor ezer oldalú zárolás és anyagbeszerzési nehézségek nehezítik meg azoknak a munkáját, akik a nehéz idők ellenére nem akarják a templomtalan községeket továbbra is Isten-háza nélkül hagyni.

Cserhátszentiván fazsindelyes temploma nem birta az idők ostromát. Kinn a temetődombon elhagyatottan egy darabig birta a szelek és az eső erősebb támadásait, míg végre az 1940. évben teljesen tönkre ment. Életveszélyes volt benne a misézés. Beomlott a sekrestyéje, s alkalmatlan volt hivatása betöltésére. A hatóság különben is lezáratta. Így nehéz szívvel bár, de mégis neki kellett állni a kőművesek-csákányaival. Lebontották a temetődombon épült templomot. Az új templomnak a helyét pedig a faluban a plébánia mellett szemelték ki.

A 640 lelkes kis község, a nógrádi hegyek között, a vasúttól, emberektől távol, hepe-hupás dombjai nehéz kenyerére hagyatva csóválta a fejét. Nem bírnak templomot építeni. A régít lebontották. Ujat senki sem fog tudni emelni. Mégis nekiálltunk.

1940 telén megindultak a szekerek. Hordják a dombot. Óriási földmunka. Naphosszat nyikorognak a rakott szekerek. Még mindig nincs meg a kellő földszint. Ugyanekkor hordják a kőveket is. Meredek hegyoldalakon. Isten megőrzött bennünket. Egy jó esomó kő benn volt már, és a templom tavasz végén a rengeteg esőzés ellenére is kiásott alap-pál állott.

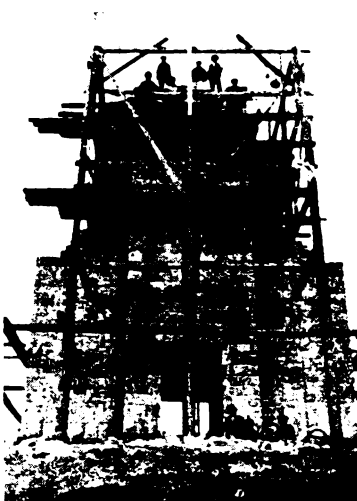
Így tartottuk meg 1941. június 29-én az alapköszentelésünket. A község jóformán minden férfija benne volt abban az énekkarban, amelyik felhős homlok-kal, de lelkesen énekelte az alapköszentelés zsolttárát:

„Ha az Isten nem építi a házat, hiába fáradoznak, kik építik azt.”

Csak az Isten segítségében bizakodva mertünk hozzáfogni ehhez a nehéz munkához. Nem volt pénzünk. Mihől kezdünk, miből építünk? „Majd csak ad az Isten”, biztattuk azokat, akik kétségbeestek. Ad azoknak az embereknek a jó lelken keresztül, akik átérzik, milyen

erős vára egy Istent-szomjazó népnek a temploma.

És adott. Legnagyobb segítségem a Harmadik Rend. Azóta volt plebános, aki nem vezette a Rendet. A harmadrendi életet kezdett tagok azonban

hűek maradtak a Rendhez. Őríztek a harmadikrendi tevékeny lelkületet is. Nem egy tag lelkesedése annyira ment, hogy a cserhátszentiváni 6 községből álló szorvány-plebánia községeit, amelyek a hegyek mögött rejtőzködtek, bejárták és 20, 30 pengő napi gyűjtésüket szinte felve hozták, aggódva: „Jaj, csak meg ne álljon a munka.” Nem is állt meg egészen a tél beálltáig. Még messze vagyunk attól, hogy teljesen elkészült templomban imádjuk az Istent. Ahol azonban örömmésként ég a tevékeny szeretet Krisztus iránt, ott továbbra is kitartó munkával el fogjuk érni, hogy megfelelő hajlékot kap az emberek között a vasúttól távolos kis nógrádi községek katolikusága.

Bándi Tibor
plebános, III. rendi lg.

Levél a Magyar Baráthoz.

Főtisztelendő Szerkesztő Úr! Mikor a Ferences Közöny új keresztnevét a legutóbbi számban megláttam: meglepődtem, de kellemesen. Úgy, ahogy az ember meglepődik s megáll május alkonyatban arra a finom s mégis erőtelj duzzadó illatra, amit csak május lehet, amelyben benne van a kibontakozott élet frissége s már cselekvésbe fogott, nekigyürkőzött határozott teendő-akarása.

Magyar Barát... Hallotta már Fldő Szerkesztő Úr a mézgyűjtő méhecskék csupa örömet beszélő zümmögését az eredményes munka énekét? Eredményes a mézgyűjtés s a cserébe adott beporzás, megtermékenyítés... Ezt és így zümmög az új keresztnev is.

Magyar Barát... Vele kapcsolatban más ilyen keresztnevek is felszongának: gyermekbarát, zenekarát, természetbarát. Ezekből a megnevezésekből kilép egy meleg, gyöngéd, figyelmes, gondoskodó s bensőségesen együttérző lélek, amely meglátja a nagy értéket, a sok szépséget, félteni s gondosan ápolni való nemes tulajdonságát.

Magyar Barát, a magyar ferences barát is meglátta a keresztény magyarság jóra hajló gyermeki lelkességét s abban az Istengyermekesség örök szépségét, nagyságát, szebbrehatótlanságát s elindult már 700 év előtt ezt a drágaságot megőrizni lélektolvajoktól. Elindult a keresztény magyar lélek sok nemes tulajdonságát ápolni, fejleszteni, értékesíteni. S amíg szoralmass m'hecske módjón borópdúste a magyar román, hegyek, völgyek táját és gyűjtötte az érdemszerző munka mézét, addig és egyben hozta és adta az Isten-jele himperát s termékenyítette meg a magyar lelket az Istenben való hit erejével.

Nekem ezt beszéli az új keresztnev s rajta keresztül látom a magyar nép egyenes, őszinte, minden áldozatra kész barátságát, a magyar ferences barátot.

Jöjj hát, Magyar Barát, szoross miniket, magyarokat, és vezess tovább!

A Magyar Barát gondolatát fogadja Fldő Szerkesztő hálás köszönetem!

Egy valaki a Magyar Barát olvasótáborából.

Budapest, 1941. márc. 9.

Beszédes képek

Írta: Dr. Monostory Elekné

Reggelitünk. A gyerekek ügyetlensége folután kávépécsett került az asztalra. A kis fiam újjongva felkiáltott:

— Nini! Ejtőernyős folt az asztalon!

Csukugyan, egész olyan alakba öltözött a kávépécsett, mint egy dagadó ejtőernyő. Ebben nincs is semmi különös. Inkább az az érdekes, hogy a gyerekek éppen ejtőernyőnek ismerték fel. Miért nem mondták, hogy olyan, mint egy sárkány, vagy mint egy ritka gomba.

Lám, az ejtőernyő a mai idők jele. Azért ez foalalkoztatja a mai gyerekeket. Ugyanezért ítélik ki maukat sofőröknek, pilótáknak. Ezért rendeznek be patikát és mentőállomást ezért stukkának vagy ezért hasalnak a fűbe képbeletbeli gépfegyverek elől.

Minden ember, — a néci, a naq, — magában hordja a világa kiesimított kénét tele van az idők jeleivel. Szerencsére vannak nem csupán az időben élő, hanem már a megkezdett örökkévalóságban járó lelkek. S az iluenek elsősorban a másvilág jeleire figyelnek fel. Mert a jó Istennek is vannak jelei.

Az evanélium többször beszél a jelekről, amelyeket Jézus eszelekedett. — A sánták járni kezdtek, a vakok szemei megnáltak a némák dicsőítették Istent és 5000 ember jólakott kenyérrrel. — Az emberek pedig látván a jelet, mellet Jézus eszelekedett mondák, hogy bizonyjal az a próféta, ki e világra jörendő" (Lán. 6. 14.).

Ó Jézus jelei egészen mások, mint a világié. Az Ő jelei szeretetiekek. — Mikor elment, ránkhanuta az Eucharis-tiát, a keresztet a szentségeket s a mirket távlló és eltartó földet. Ime örökségeink is szeretetének a jelei.

Miért ne nézhetnénk íau a világra, a körülményeinkre, haq ne esván az idők jeleit lássuk bennük, hanem az örök Szeretetét is?

Íi cikkszeresatunkban ean-eau szén kénről foaink leolvasni a jó Isten jeleit. Vigasztalos simonató, édes jelekre bukunk majd. Vigasztalók lesznek mint az Atua gondoskodása. Simonatók mint Jézus avánád szeretete. És édesek, mint a Szentlélekből kiáradó malasztos Élet.

Szent komolyság.

Első beszédes kéntünk Giorgio Barbarelli munkája. Egy ifjú nő róla mesze maga elő. Réai korok ruháit adta rá a mester. Az óra azonban mindig időszerű marad. Minden kor minden emberéhez szól. Mondanivalója: határozott és nyugodt komolyság. — Látszik rajta, hogy most indul az életbe. Már felmáste az útát ismeri a ráváró nehézségeket. De számbavette erejét is. Felkészült. Azért tud e nagy pillanattban is nyugodt maradni.

Mi a helyes élet sokszor üszetősézeitük a komorsággal. Ez utóbbi lehatítottatái magabiztosodó hangulat. A esziásteget lelket érinti meg olyankor, ha valamiben vagy valakiben csalódik. Ez az ifjú azonban biztos a deláiban. Őt nem foaták megáratái, neké esziástezekek. Tudja, hogy eléri majd a célját. Tudja, mert komolvan akarja.

A lelki emberek, — akiket könnyen megárint a malasztos élet egy-egy jele, — így olvasnak erről a kénről:

Látunk a képbent: Isten az. Tudjuk az útát: szük és meredek. Gyöngesimónket azonban bizodalommal Isten erejébe bízottettük. Indulhatunk tehát az Élet, az örökélet esziá felé.

Az is komoly dolog, ha egy néci baba a világra lép. Az is, mikor először indul az iskolába. Az is, mikor az ifjú, a leány először áll a munkasztál, a kasza, a tűzhely mellé. Az is, mikor elhatározzák megfoatni egymás kezét. Az is, mikor az ember kilép ebből az életből. De a kérek naq világon nékes olyan komoly dolog, mint amikor a lélek tudatosan szeretni kezd Istenét.

Mit ér az embernek, ha az egész világot megnyeri, de lelkének kárát vallja? — Az egyetlen igazán komoly ügy a lélek ügye. Azért a leányébb, legszentebb komolyság éppen a lelki ember itala.

Gyermekszemek komolysága.

Első hallásra furesának tűnik fel, de — mint annyi másban — a komolyság terén is a gyermek a leányabb tanítómesterünk. Mint ahogy tökéletes a játékban, tökéletes a ko-

Szent komolyság

Giorgio Barbarelli festménye.

molyságban is. Helyesebben, még a játékot is komolyan veszi, hivatást, köteleességet lát benne.

Hányszor hallunk kislányoktól ilyenfélét:

— Nem adom oda a babámat a fiúknak. Meghúznák a haját!

Előlénynek érzi a bábút, és magát valóságos mamának. Halálös komolvan veszi köteleességét, féltő gonddal vigváz a babára. Még akkor is, ha csak fakanálból öltöztetett baba az. Hogy örökdió fölötte, míg a baba alszik, vagy éppen beteg. Nem szabad hangos szót se szólani a házban.

— Psz! Anukám ne füttyüljön! Alszik a baba. Szeszény nagyon lázas. Főzők is neki tejbegrizikét. Csak attól félek, nincs még étvágya.

Minden kislány féltő gonddal dédelgeti magában sajátos hivatását: az anvaságot. Mert minden nő anvaságra legalább is lelkiánvasásra született. De ugyanúgy minden férfi védőnek támasznak lovanak. És milyen komolyan beleéli ebbe magát már a kis fiú is!

Kiránduláson voltunk. Másztunk, kapaszkodtunk hegyre föl, hegyről le. Hirtelen eszésés lett a talai. Síkos, félig száraz, őzi gyönyre kerültünk. Egy hat éves fiúcska megfogta a mamája kezét. Nem azért, hogy reávigvázzanak, hanem azért, hogy lovasi szolgálatait felajánlja az édesanyjának. Minden útjába kerülő követ kiróhált.

— Ez nem mozog anukám, ide nyugodtan léphet.

— Tessék vigvázni, ez a hokor tuskát!

— Hopp! Itt eszésés! Jól bele kell vágni a földbe a bakancsot.

Es így tovább. Vezetett a kis lovas nagy komolvan, végig a nehéz úton. És szentül meg volt győződve, hogy a mamája csak azért nem eszésés el, mert ő vigvázott rá.

S ha megnyituk a gyermek előtt a lélek csodás világát, milyen édes szent komolysággal tekint belé.

A napokban egy kis elemista leány nagyon szomorúan jött ki a vasárnapi miséről. Alig várta, hogy az édesanyjához érien. Átölelte és csendben útnak indította visszafojtott könnyel.

— Főtbám mi bajod? — agódott a mama.

— A kislányok mindig zavartak. Nem tudtam beszélgetni Jézuskával, — panaszkodott szeliden.

Milyen komolvan veszi egy ilyen gyermek azt, hogy a lélek szent eszndie egyedül Jézusé!

Még a nyáron történt. Eveszer a kis fiam nagy buzgalommal csinelt a kethe egy székot.

— Mit csinálsz azzal a székkel?

— Ki akarom adni Jézuskának a eskényvát.

Egy nagy tarka sárkány hímhálózott az almfánkban. Egy soroz gyerekek meg reménykedve leselkedett rá a kerítésen kívülről.

— Honnan gondolod, hogy ez Jézuska eskényva?

A gyerek egy pillanatra megállt és nagy komolvan rámnézett:

— Hát anuka nem tudja, hogy ha én a fiúknak segíték, akkor Jézuskának segíték.

Az előbb említett Evike meg egyszer nagy titokzatosan büjt az édesanyjához:

— Anukám — süta neki, hogy senki meg ne hallja, — én láttam ám az este, hogy anuka milyen szőnen imádkozott.

Nem aludtam még. Csak azért nem dicsőítem meg, mert akkor nem kapna jutalmat a mennyországban.

Ó, a gyerekek elég egyszer elmondani egy igazságot. Beleéli magát, komolyan veszi. Mi hányszor hallottuk már a legszebb igazságokat, és csak úgy elengedjük a fülünk mellett.

Hallottuk:

Legyetek tökéletesek! Még sem fogjuk rövid kötéltre magunkat. — Tanuljatok tőlem, mert alázatos vagyok! És nem tanulunk Tőle. — Szeressétek egymást! És mi békétlenkedünk.

Hallottuk az evangéliumi vigasztalásokat:

— Ne félj, kisdéd nyá! Tudja a ti Atyátok, hogy mire van szükségetek. S az egész életünk csupa aggodalom.

Hallottuk azt is, hogy Jézus Pétert, Jánost, Mátét hívta követésére. Egyszerrel elsősorban férfiakat. Ma mégis valósággal dicséretnek kell mondanunk, ha egy férfi komolyan vallásos. Mintha nem is volna természetes, hogy a tízparancs neki is szól. Mintha a vallásosság csak asszonyoknak való játék lenne.

Nem vesszük komolyan Isten szavát; parancsait, kivilatoztatásait, s az evangéliumot. Nem vesszük komolyan Jézus életét sem. Azt, hogy csak a mi üdvösségünkért jött a földre, csak értünk fáradt, tanított, szenvedett és halt meg. Mert ha mindezt komolyan vennék, mi is komolyan odaadnók az életünket.

A KATOLIKUS AKCIÓ SZOLGÁLATÁBAN:

Egy pillanatra sem feledkezünk meg arról, hogy Szent Ferenc Atyánk a Katolikus Akció égi pártfogója. Elsősorban a mi kötelességünk a Katolikus Akció munkatervébe belekapcsolódnunk, s azt a magunk helyén s lehetősége szerint diadalra emelnünk. Az idén a káromkodás ellen indítunk elkeseredett harcot. Szent Ferenc minden gyermeke és tisztelője apostolkodik ezért, s különösképen engesztelje Jézus Szívét a káromlás pokoli bűnéért. Lapunk minden száma helyet szentel a Katolikus Akció célkitűzéseinek! Dolgozz, imádkozz sikeréért s írd róla! A magyar múlt hitének fölséges tanúsága a következő cikk is!

Vármegyék határozata a káromkodás ellen 1667-ben

Közlő: P. Könlg Kelemen, O. F. M.

A történelemből tudjuk, hogy Szent Istvántól kezdve milyen kérlelhetetlen szigorral lépett föl az állami törvény a káromkodás ellen. A későbbi törvényhozás meg-megismételte a szigorú rendelkezéseket, büntetéseket.

A törökvilág alatt s a zudac-labanc harcokban, ezen évszázados küzdelemben, kezdett a káromkodás ismét jelentkezni. Az ország vezetői azonban résen álltak. Hogy milyen volt az akkori idők vezető felfogása a káromkodást illetőleg és milyen szigorú büntetéseket szabtak ki káromkodás esetén, erre nézve jelen alkalommal a füleki várban 1667-ben tartott megyei gyűlés idevonatkozó határozatát közöljük. Tudjuk, hogy ezen időszakban 6 megye tartotta gyűléseit a füleki várban, s a közérdekű ügyeket a megyék vagy közösen hozták, vagy az egyik átvette a másiktól.

Az általunk közölt szöveget a balassagyarmati megyei levéltár nyomán közöljük. (Nagy Iván hagyatéka). Ugyanezen megyei határozatnak szakadozott példányra található a nagykovácsi városi levéltárban is. Pest P. Solt vármegyékre való alkalmazással (közölte Szilády Áron és Szilády Sándor: Okmánytár a hódoltság történetéhez Magyarországon 1358). Mi a nógrád megyei teljes példány szerint közöljük tárgyunkra vonatkozó részét.

Mi nógrád vármegyei urí és nemesi rendiek, adúk tudtára mindenknek, kiknek illik, olvassuk a magyar határozatban -- kiváltképen pedig tudóokra legyen ugyanczen Nógrád vármegyében rendeltetett kapitányoknak, hadnagyoknak, tizedeseknek, városi, falusi bíráknak és az egész külső rendben levő szegénységnek. Hogy mi a szegény községnek (közösségnek) megmaradásáról való állapotokat jó rendben akarván hozni. Méltóságos Főispánunkkal nagyságos ghimesi gróf Forgách Ádám

Urunk önagságával orvot értvén, egyenlő akarattal, tinektek, meenevezett kapitányoknak, hadnagyoknak, tizedeseknek, bíráknak és az egész közösségnek megmaradásokra nézve. — a fölött, aki nagyobb, a Mindenható Istennek dicsőségére az óktelen s Istent bosszúállásra periesztő hitetlen káromkodásoknak s utálatos szitkoknak megszüntetésére nézve szabtuk ilyen rendet.

Először, tudia azt az egész igaz kereszténység, hogy senkinek többel nem tartozunk, mint Istennek. Ő szent Főlségének. Azért a hadnagyok arra fejelemtesen vigázzanak hogy alattvalói az iszonyú káromkodó szitkokat, átkokat s amaz céges vótkeket eltávoztassák. Abban pedig ilyen rend tartassék. Ha valaki a köznép (narasztás) közül ördög adtával, tehermottóval, chattával és ehhez hasonló utálatos és Istent haragra indító szitkokkal ölné, a hadnagy, a tizedes, avagy falusi bírák szoralmatlanosan annak valóra monvén, első szitokért hat forintba büntethessék az olyan káromkodót. Mely hat forintnak a fele legyen az hadnagyoké, alattvalóival az felét pedig viccsány uram kezéhez szoleáltassák. Ha arról sem tanul a káromkodó s másodsor is abban tapasztaltatik, nálcákkal üssenek ezta ötszázat minden iparmasság nélkül. Ha harmadsor is megfogják, vicc isván uram kezéhez vigják. Vicc isván uram pedig orvot értvén a földes úrral, ugyancz földes úr székén halállal büntetődnek.

És mivel az urí rendek és nemesek között is lézen annak büntetése, hogy az hódolt nemesek tudhassa magát ahhoz alkalmaztatni, véteztetett és tudóokra legyen. Hogyha uravagy nemesek közül valaki úgy káromkodnék, szabad legyen viccsány urannak kibocsátó levél nélkül a törvényes eljárások mellőzésével ötszázából huszonöt forintig executiót tenni (azaz lefofolalni). Másodsor ötven forintig, harmadsor pedig citál-

lassék a nemes vármegyére s meghaljon érte.

Az pedig, ki az olyan káromkodást hallván valakitől s meg nem ielenti viccsányunknak, tehát országunk törvénye szerint elengedhetlenül büntetődik az is tíz forintra. Az olyan conviktus káromkodóknak pedig szabad legyen uraságán kívül anollálni (fellebezni) vármegyénkre. Mely idézésnek (elmarasztalásnak) fele vármegyénkő, a fele pedig exekutor bíraké. Az, kiknek pedig annyi élő javok nem volna, elsőben ötszáz páleával, másodsor esztendőre való rabsággal, harmadsor citáltassák a nemes vármegyére és meghaljon érte..."

Ugyanezen okmány magában foglalja a vármegyék orvóh 12 előírását, rendelkezését (kóborlások, tolvaiások, adásvételi stb. ügyekben). Váóil ezen szavakkal összegezi a rendelkezéseket:

"Egymást értsék, szeressék és járjanak az igazság útján; úgy fogja Isten is szeretni őket, az nemes vármegye is őket oltalmazni.

Költezve az általános gyűlésen: füleki várban 1667 május 9-én".

Történelmi nagy időben ilyen szigorú törvényekkel álltak az ország vezetői Isten nevének védelmére, mert tudták, hogy "senkinek sem tartozunk többel, mint Istennek" s tudták, hogy amily mértékben állnak őt az isteni törvények mellett, oly mértékben szenvedhetik törvényt a többi állami törvénynek is és büntesítik a társadalmi rendet és békét.

Ma is tiltja az állami törvény a káromkodást. De ki szab annak törvényt?

Legalább a társadalmi törén törve meg mindenki kötelességét. Hazánk népének ezen átkos bűne ellen és minden erő összefogásával irtsuk ki ezen rákfenét.

Ugolino szavaira „és attól a pillanattól Pietro di Bernardone fia érezte, hogy szabadságát veszélyeztetni a családja. Míg gyermek volt, előbb Pietro di Bernardone gyermeke, aztán az Istené, szabadddá lehetett. De most, maga is atya egy nagy családnak, most örökre kötve van és fogoly. Róma tudtára adta, hogy a család magával hozza az atyai felelősséget. És amint a család az Államra támaszkodik, a Rendnek az Egyházra kell támaszkodnia, nemcsak lélek szerint, de fegyelem szerint is; nemcsak szeretetben, hanem jogilag is”.

Francescónak, mint atyának meg kellett tapasztalnia a mindenkori atyák gondját, akik látják felszűrni gyermekeiket és nem tudják leolvasni arcukról érzelmeiket és gondolataikat. Sorsa az Atyák sorsa lett, melynek választása csak az lehet: szenvedni és meghalni a családjáért, folytonosan kibővülő a fiak növekedésével, akik a tiszteletbe resztyveti keverik bele az ellentmondás szükségességét. Az atya fájdalomhoz hozzájárult a művész fájdalma is, akinek meg kell válnia művétől: legföltebb kincsét, szegénységbe foglalt szabadságát beletördelték egy regulába, éreznie kellett, hogy senki sem tudja azt a maga teljességében felragyogtatni S mindez azért, mert atya lett és örökösei gyarló emberek!! Csak Klára, a nő, aki nem tartozott szorosan a családjához, az nem szomorította meg, nem árulta el soha. Francesco független lelkének egy része volt ő, bezárva a főszeles szegénység tornyába.

Francesco tehát igazán atyának érezhette magát, aki tényleg van önmagának és örökös szemrehányás másoknak. Úgy érezte, hogy az Isten is eltávolodott tőle. Szomorú elhagyatottságában, súlyos gyomorhajjal, a földi fény számára kiadulni készülő szemmel ment föl Verna hegyére, s ott főnn, a föld és ég között, ránehezedett! Lelkére az örök emberi gyötrelmek: Ki vagy Te, Uram, és ki vagyok én? A csend és a kontempláció legmélyebb pontjait érinti, amikor a hideg

égről égő szárnyú Szeráf borul és a fáradt testre ráégeti a „gyöngye és nyomorúságos” Jézus jeleit. Az idézet második része is bezárul.

A történelmi távlatok ködében Isten-arcát kereső utókor az idézetbe zárt élethez hozzáadja még a két utolsó évet is és így mondja Francescót második Krisztusnak. Ebben a két utolsó évben ért Francesco a tökéletes boldogság csúcsára és vele az korlátlan szabadsághoz: A szenvedések és megpróbáltatások keresztjéért dicséretet jár az Urat, mert az valóban a miénk. Az a legfölsőbb dicséret, mely a legnagyobb megaláztatásból fakad. A legnagyobb megaláztatás pedig az, mikor valaki szabad akar lenni és rabnak kell maradnia! A Naphimnuszban a szenvedő ember strófája csak három sor, de ez Francesco életéből husz évet ölel át! Ezt a strófát a legtermészetesebben követheti a testi halál verszaka, mely mint éjjeli madár leszáll az ember vállaira, de már semmi rosszat nem tehet: „Es boldogok, Uram, kik magukat megadták szent akaratomnak...” És te, frate Leone, ird fel: ez az igazi szabadság.

Francesco a San Damiano kertjében szalmán ülve, kiadul-fővny szemekkel kezdi önékét. Bezárta fájdalmas életének idejét és az első akadálytalan lépéseket teszi az örök Birodalom határai felé.

Bargellini könyve nem a történelem, sem a kritikus; nem is elmélkedés vagy jámbor kísérletezés. Egy finomtollú, nagyműveltségű modern író műve, aki nem tagadja sem katolikus, sem olasz voltát, és az irodalom eszközeivel igyekszik megérteni kortársaival hazája legnagyobb gyermekének lelkét. Hisszük, hogy sikerült is neki. Művét érdemes volna magyarról is tolmácsolni, hogy magyar földön is minél szélesebb körben kaphják meg az ő könyvén keresztül is Francesco lelkét — „a szeretet nagy ajándékaként.”

FERENCES SZEMMEL

akarja ez a rovat nézni az életet. A cikkek megállítják a lapot, nem lüktet bennük az élet oly közvetlenül. Viszont a gyakorlati, az irodalmi és a művészeti élet számos értekezésben, elbeszélésben, festményben, szoborban foglalkozik a ferences kérdésekkel. Ezekhez mindenkinek van szava, csak a magyar barát nem találta meg a maga organumát, amelyben hozzászólhat volna a ferences gondolat értelmezéséhez. Ha nem is mindenben illetékes a bírálatra az, akiről szó van, mindenesetre érdekes és hasznos meghallgatni az ő vallomását is. Ebben a rovatban megszólalunk mi is. Ünnepeink eszméink hiteles értelmezését, de felemeljük övé szavunkat a félreértések és félromgyarázások ellen. Fogadják megértéssel szavunkat mind az alkotók, mind a bírálók táborát!

Mi magunk is tele vagyunk eszmével. Bizonyára érdekelné az embereket, mit szólnak mi valamely kérdéshez. Sokat tervezgetünk. Talán többet, mint valaha. Ezekből nagyon sok az életbe kíváncsi és indul. Hadd ismerje meg olvasóközönségünk, a ferences tábor, ezeket a gondolatokat, s törje velünk a felét, segítse dőrdalra a gondolatot. Lássá meg, mint feszül eszméinkben is Szent Ferenc lelke s mennyire fojtakoztat a Ma minden komoly kérdése, Persze, mi az örök élet szempontjából megtehetjük a dolgokat. Ebbe a szemlébe is csak a ferences vonatkozású jelenségeket állítjuk.

Igy kerül érdeklődési körünkbe az az egyik december délelőtti rádiófelolvasás, amelyben az ország legnagyobb kegyhelye iránti áhítatot pellengezték ki a novelláiról. A „szentkúti víz” szá-

mos csodás gyógyulást hozott már, igen sok testi nyavalyától szabadította meg szenvedő testvéreinket, s méltán táplál bizalmat iránta a hívő nép évszázados tapasztalatokra épített hite és kegyelme. Szent Ferenc fiait gondozzák a kegyhelyet, s a magyar élet legutóbbi megaláztatásaiban százezreivel vezette a szentkúti Szűzanya lábához magyar hűveinket. Ez a kegyelet rontó eset mélyen sérti ezt az áhítatot, s durván belelál a magyar kegyhelyek ferences őreinek építő munkájába.

Ugyancsak csodálkozunk Szent Ferencnek azon a bemutatásán, amelyet W. Petrolay Mareit nyújt a „Paradiesom dombiá”-ban. Kévs közénkori nagyságnak az élete van annyira tisztázva, mint Szent Ferencé. Én mi, magyarok, adtuk az egyik lekválőbb Szent Ferenc-életrajzot Balanyi György ismert művében. Mégis ezek a torz érvényeségek és hamis Fioretti-átalakok születtek meg a Paradiesom dombiában? Vagy ez a könyv is szervesen beletartozik abba a sorozatba, amely szinte természetien fonja nagyjainkat és szentjeinket a szenvedélyek piszkos hináriába? Szent Ferenc sokkal előkelőbb helyet vívott ki a magyar lélekben, semhogy az efféle lelakcsenyítés ártana tiszteletének. Mindössze egy bukott könyvvel szorodott könyvünknak. Annyi érdeklődést sem sikerült kiváltania, hogy legalább a ferencesek felfigyeltek volna rá. Ferences könyvtárba sohasem kerül be, az az egy biztos!

Szent Ferenc Világi Rendje Magyarországon erős és erősöl. Kévs 30.000 világi szerzetes áll táborában. A közös munka felfokozásában újabb erőforrást

nyitott, amikor megindította a „Rendi igazgató” c. folyóiratot, s a rendi igazgatóknak siet segítségére az egységes munkában és a szervezésben. Hatalmas lépés ez. Igaz, áldozatot kíván a testvérektől, s igénybe veszi nagyobb anyagi támogatásukat, azonban megéri. Reméljük, szívesen járulnak hozzá a lap megjelenéséhez. Be kell látnunk, hogy hatalmas erőnk nem szórhatjuk szét. Krisztus ügye szenved az apostoli energiák pazarlásában. A „Rendi igazgató” lendületes munkánk és szebb jövőnk záloga!

A Magyar Barát ezzel a számával mutatkozik be országnak-világnak. Nem keres új utakat, csak a hagyományokat folytatja, s talán néhány elvet erősebben nyomatékozik. A cím többeket gondolkodóba eított. Mintha a többi „barát” tiltakozása zsongott volna a fülkékben a cím hallatára. Pedig kár aggodnunk. Valamennyi szerzet a lemelegben szorított kezét a Magyar Baráttal, s éri, hogy nem kisajátításról van szó, hanem a cím-adás lélektanának elvei szerint választottunk. Ki mondja például, hogy egyedül a Magyar Kultúra a mi nemzeti művelődésünk kizárólagos támogatója? Vagy a Katalikus Világi Rendje lenne az ország legértékesebb missziós folyóirata? Hát, így akar a Magyar Barát is szerénykedni lenni a magyar barátok és romelték körében. Rólkében és egyetértésben dolgozunk Krisztusért és a lelkekért!

Szent Ferenc szellemét sugározza a Magyar Barát. Vidd lángját minden embertestvérünk szívébe!

Terjeszd, ismertesd a Magyar Barátot!

A lurdi ájtatosság

1858. február 11-én, Lourdes városka közelében, a Gáve folyó szigetén gályát szedegetett egy szegény molnármester 14 éves leánykája, Soubirous Bernadett. Ep haza készült, amikor a meredek sziklalfal nyílásában egy gyönyörű női alakot vett észre. Hőfehér ruhát viselt, derekát egyszínűk öv borította át, fejét pedig fehér fátyol borította. Imára kulcsolt kezében aranyzsinorra fűzött o'vasót tartott. Bernadett először megjegyzi, majd a Boldogságos Szűz barátságos szeretettel szólította meg, és megtanította a keresztvetés helyes módjára és az olvasó mondasára. Bernadett bele is kezdett az olvasóba, de mire az utolsó Dicsőséghez ért, a látomás elenyészett. A rákövetkező vasárnapon megismétlődött a jelenés. Most már nem tudta magában tartani titkát, elhíresztelte látomásait. Február 19-én már sok aszszony is elkísérte és váltig biztatta, hogy tudakolja meg a jelenés nevét és okát. Szűz Mária most azt parancsolta, hogy a következő két héten át naponta látogasson ki a barlanghoz, és még ezt is mondta: „Azt akarom, hogy sok ember jöjjön ide.”

Erre a kijelentésre száz- és ezerszámra jöttek az emberek a barlanghoz. A jelenésből azonban semmit sem láttak, csak Bernadett elragadtatásából vették észre bekövetkezését. A Szent Szűz a további látomásokban megparancsolta, hogy templom épüljön a barlang fölé, majd Bernadett lelkére kötötte, hogy imádkozzék a bűnösökért és tartson bűnbánatot. Február 25-én felszólította, hogy mosakodjék meg a forrásban és igyék belőle. Bernadett, mivel forrást sehol sem látott, a Gáve folyó felé indult. A jelenés azonban azt parancsolta, hogy a barlang földjén keresse a forrást. A leány odakúszott a barlanghoz, kaparni kezdte a földet, és ime, a földből egy vékonyka ér pattant, s néhány nap alatt tekintélyes forrássá duzzadt.

Az új forrásban már néhány nap múlva csodálatos gyógyulások történtek, s március 4-én 20.000 ember fordult meg a barlang előtt. Március 25-én plébánosa parancsára Bernadett megkérdezte a jelenés nevét. A Szent Szűz egy ideig hallgatott, majd Bernadett ismételt kérésére szeliden mosolygott, kezét az ég felé tartá és átszellemült arccal így válaszolt: „En vagyok a Szeplőtelen Fogantatás!” Utána még közel három hónapig folytatódtek a látomások. Az utolsó, a 18-ik, június 16-án ment végbe. Ekkor a Boldogságos Szűz meg a szokottnál is kegyesebb arccal tekintett Bernadetre és fejevel örökre búcsút intett neki.

A jelenés híre mindenfelé elterjedt, a zarándoklatok egyre szaporodtak, a csodák száma állandóan növekedett. Eleinte a világi hatóság ellenkezett, az egyházi előjárók gondos vizsgálata után azonban megengedték a lurdi barlang látogatását. Az Egyház bizottságot küldött ki hittudósokból, orvosokból és természetűdósokból, ez megállapította a jelenések és gyógyulások csodás jellegét. 1876-ban fejeződött be a gyönyörű háromhajós márványtemplom építése. A gyógyulások száma azóta is tart, a lelki betegek újjászülése pedig felbecsülhetetlen. Itt meg kell térnie a legelvetemültebb istentelnek is.

A lurdi jelenés híre hazánkban is felkeltette a Szeplőtelen Szűz Mária iránt

a tiszteletet. Templomainkban oltárt emeltek a lurdi Szűz tiszteletére, és kilenc napos ájtatossággal ünnepelték a csodás jelenés fordulóját minden évben. Sok helyen kápolnában, másutt magánházban, ismét másutt erre a célra épített lurdi barlang előtt végzik ezt az ájtatosságot. A mátraverebélyi Szentkúton hatalmas barlang épült a hegyoldalba, s a hívek ezrei végzik előtte a gyönyörű lurdi ájtatosságot.

Ezt az ájtatosságot nyújtja a Magyar Barát szerkesztésében megjelent imakönyveske. Imádkozzuk többször is évente, közösen és magányosan is. A

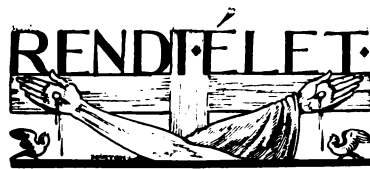
En vagyok a szeplőtelen fogantatás.

közös végzést előimádkozó és előcnekcs vezesse, ha pedig magányosan végezzük az ájtatosságot, akkor az egyes imaórákat napjában többször, szétosztva is végezhetjük, az énekeket pedig imádkozzuk. A zsolozsma az Egyház papi zsolozsmájának mintájára osztja fel az imákat. Innen van a különös felosztása is kezdetre, első, harmadik, hatodik, kilencedik órára, vespereyre és befejezésre. Reggeltől estig három óras szakaszokban szokás végezni az egyes szentórákat. Ha lehet, te is tartsd be ezt a beosztást.

Terjeszd ezt az ájtatosságot! A Boldogságos Szűzanya hívásának nem tehetünk eleget, és nem mehetünk mindannyian Lourdesbe, de itthon tiszteljük Őt ebben a szent zsolozsmában. Áldása nem marad el. Csodás ereje megerősít hitünkben és a távolból is gyógyulást hoz bajainkban.

(Lurdi ájtatosságból.)

A lurdi ájtatosság végzéséhez a Magyar Barát kiadásában megjelent imafüzetet használd! Bolti ára 24, nálunk (Magyar Barát kiadóhivatala, Gyöngyös ferencesek) 20 fillér.

Ezt a rovatot Szent Ferenc Atyánk Világi (III.) Rendje részére tartogatjuk. Szent Ferenc szellemének ök a legelső munkái, s így a ferences apostolkodás és lelki élet példaképei. Örömmel adunk helyet a rendi községek minden nevezetesebb eseményének. Csak az a kérésünk, hogy lehetőleg nyolc-tíz sorban írják meg híreiket. És még egy: ne küldjenek be oly híreket, amelyekről minden ferences kolostor vagy rendi község beszámolhatna (porciunkla, Szent Ferenc ünnepe, Transzitus stb.), hacsak valami különös esemény nem gazdagította (beöltözés, fogadalom, ünnepély, nagygyűlés stb.).

Pusztaszeri virágcskák. Szent Ferenc kertje új virágokat hajtott Pusztaszeren. Örgróf Pallavicini Alfonz négygyőzőn sikerült népgondoló tanfolyamot szervezett a puszták szegény fiai érdekében. E fenkölt lelkü testvérünk bevezetőjében büszkén vallotta magát Szent Ferenc terciárius gyermekének, zárószavában pedig bizonyossággal is szolgált. Szerényen bejelentette ugyanis, hogy a tanfolyamot tették követik.

A szegények Atyja s a tettek Szentje örömmel mosolyoghatott az égből friss magyar virágaira.

Miskolc. Testvéreink a nehéz idő ellenére is fáradhatatlan buzgalommal gyűjtötték egybe 1940 karácsonyára a szegények ajándékát. Értéke meghaladta az 1200 pengőt. Az adományokat szép karácsonyünnepély keretében osztottuk ki. 1941 májusában 225 első-áldozót vendégleltünk meg, s 40-et ruháztunk fel. Szent Ferenc ünnepe előtt három napos lelkigyakorlatot tartottunk, s az ünnepen 25 testvérünk beöltözött, 12 pedig fogadalmat tett. Az oltagondozó szakosztály 200 pengő értékű palástot, albat, karingt vásárolt. Kegytárgyüzletünk szintén szép eredménnyel dolgozott. Isten áldását kérjük további munkánkra! Emerencia nővér, újoncmesternő.

Az adventi szentmissziók idején a missziósatyák nagy munkát fejtettek ki Szent Ferenc Világi Rendjének terjesztése érdekében. Egyiken új harmadikrendi községet szerveztek néhány taggal. **Veresgyházán** 19 új tagot vettek fel. **Spanyár** István esperes-plébános úr szívesen vállalta az igazgatói munkát. **Nezsán** különösen felejtethetlen ünnep volt a beöltözés: 29 új tag lépett a Rendbe, az élen Dr. Franyó András plébános-igazgatóval és Bencsik András káplánnal és helyettesigazgatóval; továbbá a beöltözöttök között van Alsópetényben lakó özv. **Prónay Mihályné**, gróf **Batthyány Felicia** és Nézsáról báró **Durneiss Gyuláné**. **Dejtáron** és **Nógrádpatakon** apostoli lélekkel jártak a testvérek házról-házra s terítették a megrögzött bűnösöket. Mind a két helyen ünnepélyes díszgyűlés és templomi szertartás keretében öltöztek be az új testvérek a Rendbe. **Dejtáron** 58, **Nógrádpatakon** pedig 63 új taggal gyarapodott a testvérek száma, s a két rendi község igazgatója, Dr. **Buday János** plébános úr is belépett szent Rendünkbe. **Endrődön** P. Marián tartott triduumot a rendieknek, s öt új tagot öltöz-

"GALAMBÚC"

Jfúsági rovat

Rovatvezető: Dr. Monostory Elekné Eger, Vécsey-u. 25.

ELŐRETEKINTÉS AZ ÚJÉV KÜSZÖBÉN.

Aki a jellemén dolgozik, annak az Időt is meg kell hódítania.

Ennek a legbiztosabb útja: az okos napirend készítése. Rövid az élet, úgy peregnék egymásután az esztendőök, és oly sok, nagy dolog vár minden fiatalra. Jól kell tehát felhasználunk az Időt! Ki kell aknáznunk minden perc-tárnát. Semmi lézenges, semmi álmos-ság, hanem szent és komoly munka! Teljes erővel kell dolgoznunk!

A hangulatok és szeszélyek átlüktet-hetnek felettünk, — mi nem lehetünk a bábjaik! A fiatal ember nem paprika-jancsi, akit madzagon ráncigál a vére és a benne bontakozó energia-folyam, hanem vasakarattal dolgozik a jól ki-használt időben jelleme marványán...

Tehát napirend-készítés. Ez a napirend foglalja magában az iskolai időt, az étkezést, a tanulást, a pihenést, meg a szórakozást is! Mindent tudatosan és tervszerűen kell tennünk. A szentek és más nagyok azért tudtak oly nagy dolgokat művelni, mert idejüket beosztot-tak és erélyesen felhasználták.

Szabó Györgyi lyceum IV. o. t.

Neked is van ?

Élt az ezeregyjé országában egy hal-talmas, gazdag király. Mindig a vélet-len szerint uralkodott. Volt ugyanis egy gyönyörű ókszeres doboza, tevé színes igazgyöngyökkel. Minden reggel kivett egy gyöngyöt a dobozból és a szerint uralkodott azon a napon, amilyen szín-ben játszott az a drágakő. Ha pl. piros akadt a kezébe, a legapróbb hibáért ki-vegeztette embereit. Ha kéket talált, túl kegyes volt. Ha zöld gyönggyel kez-dett a napot, ajándékozó kedve kereked-tett. Ha sárgát halászott ki a dobozból, aznap tivornyázás járta. S így tovább. Egyszer aztán eltűnt az értékes kezetta, s a király attól fogva az észre és szí-vere hallgatott kormányzásában.

Mindnyájan örzünk a lelkünkben egy ilyen csodaszekrényt tele tarka han-gulatgyöngyökkel. Reggel, mikor beszök-ken a napsugár és edesen csókolja föl pillánkat, talán vidáman ugrunk föl. Kedvesek, előzékenyek vagyunk egész nap. Sokszor azonban fúj a bánatszel, eső veri a lelkünk ablakait. Összehú-zódik bennünk valami, és morcosak va-gyunk. A hangulatgyöngyök színválto-zása szerint. Pedig nekünk, — Isten megjelölt gyermekének — csak egy aranygyöngyöt szabad megtartanunk; A derű és mosoly szeretetet sugárzó gyön-gyét, hogy minden embertestvér fölme-legedhessen „jó” hangulatunk tüzei!

Kovács Rózi tan. képző V. o. t.

MOSOLYOGJ...

*Mosolyogj, óh, drága Gyermek,
Ez országod a betegeknek.
Ha mosolyogsz: itt lenn kisüt a nap
Nagyon kerlek, Jézuskám, el ne hagyd.*

*Látod, mennyi a bűn, a piszok,
Lelkem is neha imbolyog.
Kis lámpáskaddal mutasd az út,
Hogy megtalálhassam országodat.*

*Jó lenne már Nálad lenni,
Mosolyodba elmerülni,
Megeskolhatnám hóhérré ruhád
Zenghetném lelkem legszebb himnuszát*

Bence Mária.

A MINDENNAPI KENYERET ADD MEG NEKÜNK MA!

Egyik utcasarkon két ember beszél-get. Két toprongyos, halvány külsejű. Mindkettő az Élet szamkivetője...

Minek imádkozzam? Nem hallgat meg Isten akkor sem, amikor a mindennapi betevő falatért könyörgök.

— Az enyemet igen. Mindent megad, amit kerék Tőle.

Mindent? Hiszen alig kapsz a pusztán kenyérenl többet!

Nem is kerék a jó Istentől felesleges dolgokat. Hiszen a Miatyánkban is a mindennapi kenyeret kerjük. A kenyeret, nem pedig a zamatos húsléveseket, az ices sültketet és az emeletes tortákat. A kenyér melle kerem még a melegegettségét, az aztán izletessé teszi azt számomra. Ennyi nekem elég is: nem vagyodom az élet különleges és fölösleges élvezetei után.

A másik ember erre csak ennyit mond:

Ugy látszik: így te csakugyan boldog ember vagy!

Toth Lyvia lyceum II. o. t.

KEDVES BÁTÝÓ!

Levelem két elméleti pofonról, meg egy valóságos elégtételről szól. A pofonokat természetesen nem én kaptam, de az elégtételt igen.

Az eset így történt:

Szülvészerkor Annuskáéknál vártuk az éjfélt. No, nem tétienül! Alaposan roptuk a táncot. Egy Pestről újonnan jött fiatalember is került a társaságba. Kiállhatatlanul adta a „nagy” fiút:

— Pest így. Pest úgy, így a pesti lányok... A fővárosban már ez így szokás.

Es így tovább. — Szörnyen beképzelt alaknak mutatkozott. Még hozzá nyegle volt és modortalan. No, bennem embe-rére tült! Táncra kért. És valahogy úgy akart táncolni, ahogy talán Pesten szokás, de nálunk, a mi társaságunkban nem szokás. Azt hitte, imponálni fog, és úgy tekintünk majd rá, mint a tánc koronázatlan királyára.

Tevedett. Az első lépésnél nagyot taszítottam rajta, így tartva meg a helyes távolságot. Ezzel egyben kényszerítettem, hogy a második lépést már úgy tegye meg, ahogy én akarom. Látszott rajta, hogy meglepődött. Nem lehetett még hozzászokva ilyen határozottsághoz. A következő pillanatban, — észre-veve a történeteket, — elkért Gábor. Mindjárt így kezdte:

— Ne haragudjék Katóka! majd én rendre tanítom ezt a „nagy” fiút.

Ugy néztem Gáborra, mint egy középkori lovagra: a nők, a gyengék védőjé-re. Soha se fogom elfelejteni, hogy ki-mentett a kellemetlen helyzetből.

Ezenközben a „nagy” fiú odament edesanyámhoz. Nyegle, fölüeny hangon bepanaszolt:

— Asszonyom, a maga lányával nem lehet táncolni.

Edesanya, hidegen kurtán megjegyezte:

— Ne kérje fel! Kató csak örülni fog.

Ez volt számára az első pofoncsapás. Leforrázva érezhette magát. Pillanatok alatt éiparolgot edesanya közeléből. Sorsát azonban nem kerülhette el. Már várt rá Gábor. Tőle kapta a második pofont. Nem csattant ugyan el valósággal, de azért Gábor rendreutasítása jó-zanító pofonként hatott. Eredményé-képen a „nagy” fiú bocsánatot kért tő-lem, és utána olyan szerény, kiesike lett, hogy ne!

Ettől kezdve jövedtünk, — mint a tűz, amely végre kidobta magából a sa-lakot, — tisztán, vidáman fellobbant. Ugy neveltünk, játszottunk, mint egy csapat, huncut gyerekek. — És ez volt számomra a legnagyobb elégtétel: a társaság hangya, modora visszazökkent a régi ragányra.

Lám, az ő év, ha jól nem vigyázunk kisiklik, mint egy hibás vonat. Szeren-csére mégis úgy zárult, ahogy nálunk szokás. Azért ugyanigy kezdődött az új év is, — amelyben sok, tiszta örömet kíván neked kis húgod

Kató.

VI. fejezet.

A dömölki apátság.

Július 28-ikát sohasem fogom elfelejteni! Ezen a napon búcsút jártunk Kis Cellen. A nagypapa kétlovas sportkocsiján felfértünk mind a hatan: Anyuka, Marika, Józsi, nagymama, nagypapa és én.

Kora reggel indultunk, harmatos hajnalban. Bar kocsin tettük meg az út nagy részét, mégis igazi búcsújárás volt az, mert szent eneket zengtünk és a rózsafüzért imádkoztuk odáig. Anyuka gyönyörűen tudott énekelni, a lorettói litániát is ő énekelte elő...

Amint elhagytuk az utolsó falut Cell-dömölk előtt, Kis Cell előtt, gyalog mentünk neki a Célnek, hogy így is megmutassuk: az útunk zarandoklat, nemcsak kocsikázás!

Mentünk a Szuzanyához, mint a régi zarandokok, zsoltáros ajakkal és imádságos szívvél. A lelkünkben az áldozat hurjai rezegtek!

Marika, Józsi és én összesugtunk: az egész zarandoklútunk érdemeit a mi kis fatornyos falunkért ajánljuk fel, hogy ne legyen benne testvérharc, pletyka, irigység és erkölestelenség, hanem a Szent Szüz palástja alatt éljen szent imában és magyar munkában!

Boldogan, örömmel jártunk végig a Kálvária stációit is a szentmise után, s ott Nagymagyarországért imádkoztunk. Akkor meg csak trianoni magyarok voltunk! Semmi reményünk sem volt, a jó Istenbe vetett bízalom horgonyán kívül, hogy újra nagy lesz a hazánk!...

Majd a jóizu ebéd után megnéztük a dömölki apátság romjait, a bencés szerzetesek új kolostorát és a kupalakú Ság-hegyet. A lelkünk teleivódott a dömölki apátság történelmi nehéz levegőjével.

A hajdani nagy katonatábor: Ostffyasszonyfa felé tartunk haza. Ma a csendőrségi iskola mellett és helyen hatalmas hősi temető terpszekedik! Itt nyugosznak a világháborús hadifoglyok és sebesültek: szerb, orosz, olasz, angol egy nagy testvérségben a némettel és a magyarral.

Szívüöl imádkoztunk Értük! Nyugodjanak békeben!...

Tibanyi Miklósné.

SZEGÉNY EGYETLENKÉK!

Ismerem egy kislányt. Egymaga volt a családban gyerek. Egyszer megkérdeztem tőle: Mondd, szeretned, ha volna kistestvéred? Elhúzta a száját, és így felelt:

— Akkor anyu nem szeretne engem annyira, mint eddig, hanem a kisebbiket. És különben is mindig nyafogna és idegesítene.

Nem volt igaza a kis egyetlenkének. Kisebb koromban anyukám mesélte, hogy mikor a jó Isten elküld egy kis babát, ugyanakkor rásimít az édesanya szívére és akkor szeretete megsokszorozódik. Ilyenkor én mindig elgondolkozom és szinte magam előtt láttam egy szeretettől egő, ragyogó, piros anyaszívet és egy fehérruhás, szőkefuru égi Gyermeket, amint arany varázspálcájával rásimít a szívre. És ez igaz. Az édesanya nem tud különbséget tenni gyermekei között.

Milyen öröm egy kislánynak, ha babát kap. Hát ha még azt is mondja a baba, hogy: mama, mama, vagy ha megnyom egy gombot, elkezd sírni, Hát még milyen öröm, ha van egy igazi, élő

kisbaba. Akit szerethet, dédelgethet. Ruhácskát varrhat neki, pólyálhatja. És ha a kicsi rája mosolyog, akkor nagyon-nagyon boldog.

Ha megkérdeznék egy kis gyereket, hogy miért jó a sok testvérke, bizonyosan azt felelné, hogy: ha többen vagyunk, jobban tudunk játszani. És igaza van. Az egyetlenkék unatkoznak. Szüleik ezért elhalmozzák őket játékkal. Minden kívánságuk teljesül. Ha aztán felnőnek — és megismerkednek a nagy étellel, mely talán nem kiméli őket, — letörnek, elvesztik a hitüket, az önbizalmukat.

Ahol többen vannak testvérek, egészen más a helyzet. Nem unatkoznak. Szeretnek otthon lenni és azt megbecsülik. Ha nem is teljesül minden kívánságuk, pótolja a szeretet. Erejük ifjúságukban megacélosodik és később nagyon megelégedettek lesznek.

Hering Mandi polg. III. o. t.

Milyen jó, ha valakinek van egy nagy [védője].
Még, ha ilyen szinehagyott, öreg esernyője.
Mert ha eső, vagy hideg szél veri a [virágot],
En csak vígan kikacagom az egész [világot].
K. R.

A SZÓRAKOZÁS NAGYSZERŰ ALKALOM A JÓRA.

A szórakozásnak döntő fontossága van a jellemnevelés terén. A pihenésre szükség van a testnek, léleknek egyaránt. A szórakozás és játék a munkakedv és energia felfrissítője, a lélek egyik lendítőkereke! A több mélység és a több szárnyalás forrása...

S aki Krisztust követi, annak nemcsak a munkája és imája istentisztelet, hanem a szórakozása is. Minden szórakozás nagyszerű alkalom a jóra. Használjuk azért fel az önzetlenség, a közért való fegyelmezett és önfeláldozó együttműködés gyakorlására!

Szabó Laci gimn. V. o. t.

LEVELES LÁDANKBÓL.

Édesapámék hárman vannak fiútestvérek. Mind a hárman együtt laknak, együtt munkálkodnak. A legidősebb bátyamnak a fia is nős. Az is velünk lakik. Nálunk a gyermekét őt fajta. De az Ur Jezus szeretete fuzi össze az egész nagy családot. Legkedvesebb unnepeünk a keresztelő. A múlt évben 3 hét alatt két baba született. Az egyik a bátyamnak, a másik az én testvérem. Azért is nem irtam olyan sokáig, mert sokat dajkálkodtam.

AZ IMÁDSÁG.

Az édes Jézus mondotta: „Kérjétek és adatik nektek.” — „Akármire keritek az Atyát az én nevében, megadja nektek.” A szentírásból mint jó Atyát ismerjük meg az Istent, aki nem tagadja meg fiainak kérését. Ez azonban nem jelenti azt, hogy mindent, amit kérünk, okvetlenül meg is kell kapjunk. Mi Istennek teremtményei vagyunk, nincs jogunk, követelni valónk Aikotónkkal szemben.

Sokszor merül fel lelkünkben a kérdés: „Miért nem halgatta meg a jó Isten kérésünket?” — Talán azért nem teljesült, mert nem vált volna egészen lelkünk javára. Isten ismeri a jövőt. Ő kifurkaszthatatlan bölcseséggel rendezett el mindent és tudja mindennek a következményét. Ha ezt a kerest elnyernek, talán nagyobb jótól fosztanak meg magunkat. Az is lehet, hogy keresünk már másformában teljesült. Hiszen mennyi mindent kapunk, amit kívünlküön nem is kértünk. Végül talán azért nem halgatta meg a jó Isten kérésünket, hogy próbára tegye hűségünket, megismerje, meddig tudunk türelmesen kenni, lankadatlanul, csüggedés nélkül imádkozni kegyeiert, ha mindjárt egy egész életet át is kívánja Ő azt. Az ember sokkal jobban tud örülni annak, amiért többet faradt.

Lanly László g.m.n. VI. o. t.

ÜZEN A GALAMBÚC.

Pap M. Beregszász. Postájára választam, de levelem visszajött. Sziveskedjek megírni pontos címet!

IFJÚSÁGI PÁLYAZAT.

A Galambdúc egyik olvasója írja: Evek óta azon torom a fejem, hogy milyen pályát válasszak. Valami nagyot szeretnék tenni. Most olvasom Lizió Teréz feljegyzéseiben: Szent, nagy szent akarok lenni. Ez a kijelentés nyiloveskent ért. Ugy érzem, ez az én hivatásom is. Mindegy, hol dolgozom majd a jövőben. Fiatalságom minden erejét, életkedvét, lendületet latba vetve, szent akarok lenni. — De melyik a legrovidebb és legegyszerűbb szentségre vezető út? T. György g.m.n. VIII. o. t.

Mivel olvasóink közül sokat érdekel a szentség útja, a leveirő engedélyvel közrebocsátom a kérdést. Tehát melyik a legrovidebb és legegyszerűbb szentségre vezető út? Ki találja el a legjobb választ? — A pályázó írja meg a nevet, korát, pontos címet. Ha még tanul, közölje, hogy milyen iskola. hanyadik osztályába jár! A pályázatot a rovatvezető címére kell küldeni.

Beküldési határidő: Január 15.

DECEMBERI PÁLYAZATUNK EREDMÉNYE.

A legügyesebb feleleteket a következők küldték be: Lanly László Pécs, Homoki Szabó Margit Kecskemét, Meszaros Olga Polgar, Körömi Gyakorlós Kömlő, Hering Ilke Eger.

A Főtisztelendő Hittanár Urak szives közreműködését kérjük rovatunk sikeréhez. Buzdítsák növendökeiket a Galambdúc olvasására, irodalmi kísérletekre, ötleteikkel és esetleges kívánságaikkal forduljanak a rovat szerkesztőjéhez!

208 1942. sz. miniszterelnöki engedéllyel.

Kapisztrán-Nyomda, Vác.
Művezető: Farkass Károly.
Printed in Hungary.

LEVÉL EGY HETEDIKES GIMNAZISTA
BARÁTOMHOZ.

Kedves Barátom!

Sokszor keresünk, kutatunk valamit. Vágyódunk valami után. Ibsen Peer Gyntje ezért futotta be a világot az afrikai sivatagoktól egészen föl Norvégiaig. S csak fönn, Soolveig zsongó, hazai dallamára talált ismét önmagára. Mint a mesebeli gyerek, szerette volna, ha lenne egy csodálatos aranykulcsa, amivel minden örömet megnyithatna.

Öröm! Milyen gazdagskálájú, örök, ember! És milyen sokféle! Peer Gynt is az örömet kereste. „Futottam előtte napokon át, az éjeken át. Menekülbe rohantam... Könyvek fátyla közé, nevetések árka mögé, a remények szép fásorán s a remegések mocsarán...” (Thompson: The Hound of Heaven.) Hol van ez az öröm attól az örömtől, attól az aranykulcstól, amit az Úr Jézus adott a pap kezébe: a bűnbocsátó hatalmat! Mi is mesebeli gyermekként Peer Gyntöket döbben-

tünk hazai dallamokra a bűnbocsátó hatalommal, hogy tudjon ismét szívből örülni. Sikátorokból fölemeljük a bolygó Thompsonokat, hogy örömük teljes legyen, az az öröm, amit Jézus ad, (Jn, 15, 11.) s ami nem étel és ital, hanem igazság, béke és öröm, azaz Isten országa (Rm, 14, 17.).

Szent Ferenc babiloni betegségeknek nevezte a szomorúságot. De csak a büntelenség nem tűri meg a szomorúságot. Azért tudta mondani a Szűz Anya: „És örvendez az én lelkem megváltó Istenemben.” Ezt pedig egyedül a pap adhatja meg a bűnökkel megrakott emberiségnek.

Te nem akarod ezt a Magnificatos aranykulcsot a kezébe venni?

Az öröm imájával, a Magnificattal szeretettel köszönt

barátod: P. Hajnal Ágoston, O. F. M.

Cím: Margitkörüti Ferences Tartományfőnökség, Budapest, II. Margit-körút 23.

Kedves előfizetőinknek, olvasóinknak és íróinknak boldog újsztedőt kívánunk! Kemény év köszönt valamenynyűnkre. De Istenbe vetett hittel nézünk minden nehézség elé. Nem történhet velünk más, csak az Isten akarata. Az pedig mindig a javunkat akarja. Az elkövetkező áldozatokból csak áldás fakadhat, s szebbé, jobbá lesz vele az életünk. A Magyar Barát igyekszik vigasztalni és erősíteni az újév keresztjének viselésében minden olvasóját. Fogadjátok, Testvérek, szeretettel a Magyar Barátot, s hallgassátok meg szavát! Hét-száz éve veszünk részt a nemzet örömeiben és bánatában, nem hagyunk el Benneket a ma viszontagságaiban sem!

A Magyar Barát minden magyar katolikushoz el szeretne jutni. Nagyon sokan vannak még Szent Ferenc tisztelői és a Ferencrend barátai között, akik nem ismerik a ferences szellem sajtószervét, a Magyar Barátot. Szeretettel kérjük Kedves Olvasóinkat, segítsenek hódító útunkban. Közöljük velünk egy levelezőlapon azoknak a pontos címét (név, helység, utca, házszám, vármegye, utolsó posta), akikről gyanítják, hogy kedvezően fogadják a Magyar Barátot. Tegyük meg ezt a szívességet kedves lapunk iránt. Nem használjuk fel a nevek

beküldőjének nevét az ismeretpéldány megküldésekor. Isten fizesse meg előre is fáradságukat!

G. H. Budapest. Nem vártunk magunkra oly sokáig, mint gondolta. A Magyar Barát megjelenésére egyébként is január a legkedvezőbb hónap. Reméljük, szeretettel fogadják Testvéreink!

Gy. V.-né, Veszprém. Most már teljes hévvel hozzáláthatunk a Magyar Barát eszméjének a terjesztéséhez. Nem „szakszervezeti” lap, nem a harmadikrend lapja csupán, hanem barátjára találhat benne Szent Ferenc szellemének minden kedvelője.

Testvéreinket szeretettel kérjük, hogy a kiküldött leveket fogadják szívesen, s engedjék meg, hogy a Magyar Baráttal bekopogtathassunk kedves rokonaik, ismerőseik körébe! Sok ezer ismerősünk és rokonunk várja még, hogy felhívjuk figyelmüket a Magyar Barátra!

K. V.-né, Bogdánbajsa. Jövőre gondunk lesz a Szálláskeresés színes képeire. Többszínnyomású szép képet készítettünk majd.

Tercárius cikkek és kegyszerek
bő választékban a

SZENT ANTAL BAZÁRBAN

PÉCS

Ferenciek-utca 35/2.

Rendi jelvények, kordák, vállruhák, érmek, imakönyvek, Tercárius Vezérkönyv és a Ferences Misszálé lerakata.

LELKI SZÖVETSÉGET

kötünk kedves előfizetőtestvéreinkkel. Imádkozni akarunk értük, hogy tanításunk fogjon a lelkünkön. Imádkozni akarunk lelki és testi javukért. Testvériségbe akarjuk fogni olvasótáborunkat: egymásért imádkozó és áldozó lelki közösségekbe! Ennek a testvériségnek elmélyítése céljából minden hónapban egy szentmisét mondatunk előfizetőinkért és hozzátartozóikért. Az Úr Jézus áldozatának a végtelen kegyelméből egyformán részesedünk mindannyian. Hisszük, hogy ez a lelki szövetség szorosabbra fűzi kapcsolatunkat s mérhetetlen vigasztalásban részesít édes mindannyiunkat!

†

HALOTTAINK:

Dola Mihály, Csalár.

Erényi Ernő, Eger.

Grausz Gézáné, Telkibánya.

Büki Rozália, Nagybakónak.

Érsek József, Kál.

Nyugodjanak békében!

Azokért az elhunyt előfizetőinkért, akiknek elköltözéséről értesülünk, egy-egy szentmisét mondatunk. Ezenkívül minden hónapban egy szentmisét mondatunk összes elhunyt előfizetőinkért és előfizetőink elhunyt hozzátartozóikért!

A LELKI ÉLET FERENCES MESTERÉI

címen sorozatosan jelennek meg a keresztény tökéletesség kis könyvei. A lelki élet ferences íróit és tanítóit gyűjtjük egybe s ismertetjük meg a ferences szellem iránt érdeklődő hivatallal. Eddig megjelent kötetek:

Szent Bonaventúra:

A LÉLEK ÚTJAI ISTENHEZ.

A keresztény böselet és hittudomány remek összefoglalása. A művelt lelki emberek fölséges vallási világnézetet nyerne benne. Végigkísér a tapasztalati, a szellemi és az isteni lét világán, hogy aztán a teremtett dolgok lajtorjáján Istenhez emelje lelkünket. A második kiadás sajtó alatt.

Szent Bonaventúra
lelkigyakorlatos vázlatai

Meyer-Máriaföldi:

SZENT BONAVENTÚRA LELEKGYAKORLATOS VÁZLATAI.

Gyönyörű elmélkedési vázlatok. Papok és hívek kitűnő vezetőt kapnak benne lelkigyakorlatok vezetéséhez és végzéséhez. Sorra veszi a hagyományos lelkigyakorlatos gondolatokat, és a Szeráfi Doktor ajkán szólaltatja meg az örök igazságokat. A második kiadás sajtó alatt.

Szent Bonaventúra:

A TÖKÉLETESÉG KIS TÜKRE

szerzetesnők részére. De minden hívő nagy haszonnal forgathatja, mert a ker. tökéletesség egyetemes elveit ismerteti közvetlen, meleg szavakban. Szent Bonaventúra erénytanának kitűnő összefoglalása ez a könyv. A lelkiélet irodalmának gyöngye. Ára 1.— P.

Milanoi Jakab O. F. M.
A SZERETET ZSARÁTNOKA

Milanoi Jakab, O. F. M.:

A SZERETET ZSARÁTNOKA.

A lelki élet egyszerű nyelven megírt rendszere. A lelki irodalom legszebb lapjaival találkozunk benne. Szent Bonaventúra kiváló tanítványa vezet a személtődés magaslatain, és izletteti meg, mily édes az Úr, s mekkora boldogság megvetni a világot s egyedül Istent szeretni. Ára 1.50 P.

P. Szede Deneš, O. F. M.:

PHILOMENA.

Ferences himnuszok. A középkori ferences költők legszebb verseit találja meg benne az olvasó. **Irodalmi esemény.** Művelt közönségünk az „Amor Sanctus” ferences remekeivel ismerkedik meg. A magyar himnusz-fordítás legkiválóbb mestereivel találkozunk ebben a gyűjteményben. Ára 1.80 P.

Rendi jelvényt, kordát, skapuláret, érmeckét, imakönyveket és egyéb kegytárgyakat rendeljünk a
KATOLIKUS KULTÚRHÁZ
kegytárgy- és papirkereskedésében

GYÖNGYÖS
Pap Melkizedek-u. 22.

Kapisztrán-Nyomda - Vác

Szent Bonaventúra:

SOLILOQUIUM.

Beszélgetek a lelkemmel. A szent atyák nyelvén szólaltatja meg a Szeráfi Doktor a lelki élet alapelveit és a kegyelmi élet legédesebb titkait. Négy lelkigyakorlatban foglalja össze a lelkiélet iskoláját s vezet be az életszentség tudományába. A legegyszerűbb lélek is élvezettel olvashatja és követheti az eredeti bonaventurairai gondolatokat ebben a leegyszerűsített alakban. Ára 1.50 P.

Következő számainkban Breton Bálint, Szendey Ágoston, B. Ramon Lull, Sziénai Szent Bernardin, Alcantarai Szent Péter és sok más régi és mai lelki író műveit tárjuk a magyar közönség elé.

SZENT FERENC ATYÁNK SZELLEMÉT SUGÁROZZA A FERENCES IRODALOM MINDEN TERMÉKE. SZÉP LELKI OLVASMÁNYOK, MÉLY TANULMÁNYOK!

1. Majsai-Dám: **Asszisi Szent Ferenc világi (III.) rendjének VEZÉRKÖNYVE.** Hatodik bővített kiadás. Ára fűzve 1.40 P. vászonkötésben 2.20 P.
2. Dr. Dám Ince, O. F. M.: **Ferences Misszálé.** Függelék a Szunyogh-féle Misszáléhoz. Ára vászonkötésben 2.50 P.
3. Gemelli-Takács: **Franciskanizmus.** Ára 3.— P.
4. Zadravecz István, O. F. M.: **Alverna.** Ára 1.20 P.
5. Pálffy Erzsébet: **Szent Ferenc szentélyei.** Ára 1.— P.
6. Magyar István: **Magyar képek Szent Ferenc Atyánkról.** Ára 1.— P.
7. Dezső István: **P. Florentini Teodóz élete és a kereszties nővérek társulata.** Ára 1.20 P.
8. P. Majsai Mór, O. F. M.: **Biztatások a szebb világba.** Ára 1.— P.
9. P. Meyer-Unyi: **Ferenc testvér (Szent Ferenc élete és műve).** Ára 1.— P.
10. Bello Mária Lénárt, a Ferencrend egyetemes főnöke: **Szent Ferenc Harmadik Rendje.** Ára —.30 P.
11. Pálffy Erzsébet: **Szent Paskál élete.** (Elfogyott).

Összegyűlt íróasztalán a munka?

Sok az írni valója?

Könnyítse munkáját és legyen modern hordozható vagy irodai írógépet!

Előnyös feltételekkel!

Megbízható cég!

Kérjen árcsajánlatot!

Vajda Zoltán József
írógép és számológép kereskedő cégtől
KISPEST, Klapka-utca 3 a.

Telefon: 149 303.

Használt gépét magas áron cserélem be!

Felölös művezető: Farkass Károly